

JEZEKILJ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48									

ПОГЛАВЉЕ 1

Godine tridesete, meseca četvrtog, petog dana, kad bejah medju robljem na reci Hevaru, otvoriše se nebesa, i videh utvare Božje.

² Petog dana tog meseca, pete godine od kako se zarobi car Joahin,

³ Dodje reč Gospodnja Jezekilju sinu Vuzijevom, svešteniku, u zemlji haldejskoj na reci Hevaru, i onde dodje ruka Gospodnja nada nj.

⁴ I videh, i gle, silan vetar dolažаше od severa, i velik oblak i oganj koji se razgorevaše, i oko njega svetlost, a isred ognja kao jaka svetlost;

⁵ Isred njega još kao četiri životinje, koje na oči behu nalik na čoveka;

⁶ I u svake behu četiri lica, i četiri krila u svake;

⁷ I noge im behu prave, a u stopalu behu im noge kao u teleta; i sevahu kao ugladjena bronza.

⁸ I ruke im behu čovečje pod krilima nad četiri strane, i lica im i krila behu na četiri strane.

⁹ Sastavljena im behu krila jedno s drugim; i ne okretahu se idući, nego svaka idjaše na prema se.

¹⁰ I lice beše u sve četiri lice čovečje i lice lavovo s desne strane, a s leve strane lice volujsko i lice orlovo u sve četiri.

¹¹ I lica im i krila behu razdeljena ozgo; u svake se dva krila sastavljahu jedno s drugim, a dva pokrivahu im telo.

¹² I svaka idjaše pravo na prema se; idjahu kuda duh idjaše, i ne okretahu se idući.

¹³ I na oči behu te životinje kao živo ugljevlje, gorahu na oči kao sveće; taj oganj prolažаше izmedju životinja i svetljaše se, i iz ognja izlažаше munja.

¹⁴ I životinje trčahu i vraćahu se kao munja.

¹⁵ I kad gledah životinje, gle, točak jedan beše na zemlji uza svaku životinju prema četiri lica njihova.

¹⁶ Obličjem i napravom behu točkovi kao boje hrisolitove, i sva četiri behu jednaka, i obličjem i napravom behu kao da je jedan točak u drugom.

¹⁷ Kad idjahu, idjahu sva četiri svaki na svoju stranu, i idući ne skretahu.

¹⁸ I naplaci im behu visoki strahota; i behu naplaci puni očiju unaokolo u sva četiri.

¹⁹ I kad idjahu životinje, idjahu i točkovi uz njih; i kad se životinje podizahu od zemlje, podizahu se i točkovi.

- ²⁰ Kuda duh idjaše, onamo idjahu, i podizahu se točkovi prema njima, jer duh životinjski beše u točkovima.
- ²¹ Kad one idjahu, idjahu i oni; i kad one stajahu, stajahu i oni; i kad se one podizahu od zemlje, podizahu se i točkovi prema njima, jer duh životinjski beše u točkovima.
- ²² A nad glavama životinjama beše kao nebo, po vidjenju kao kristal, strašno, razastrto ozgo, nad glavama njihovim.
- ²³ A pod tim nebom behu im krila pružena, jedno prema drugom, a dva krila svakoj pokrivalahu telo.
- ²⁴ I čuh huku krila njihovih kad idjahu kao da beše huka velike vode, kao glas Svemogućeg i kao graja u logoru; i kad stajahu, spuštahu krila.
- ²⁵ I kad stavši spuštahu krila, čujaše se glas ozgo iz neba, koje beše nad glavama njihovim.
- ²⁶ I ozgo na onom nebu što im beše nad glavama, beše kao presto, po vidjenju kao kamen safir, i na prestolu beše po obličju kao čovek.
- ²⁷ I videh kao jaku svetlost, i u njoj unutra kao oganj naokolo, od bedara gore, a od bedara dole videh kao oganj i svetlost oko njega.
- ²⁸ Kao duga u oblaku kad je kiša, takva na oči beše svetlost unaokolo. To beše vidjenje slave Božje na očima; i kad videh, padoh na lice svoje, i čuh glas Nekoga koji govoraše.

ПОГЛАВЉЕ 2

- I** reče mi: Sine čovečji, ustani na noge da govorim s tobom.
- ² I udje u me duh kad mi progovori, i postavi me na noge, i slušah Onog koji mi govoraše.
- ³ I reče mi: Sine čovečji, ja te šaljem k sinovima Izrailjevim, k narodima odmetničkim, koji se odmetnuše mene; oni i oci njihovi biše mi neverni do ovog dana.
- ⁴ K sinovima tvrdog obraza i upornog srca šaljem te ja, pa im reci: Tako veli Gospod;
- ⁵ I poslušali ili ne poslušali, jer su dom odmetnički, neka znaju da je prorok bio medju njima.
- ⁶ I ti, sine čovečji, ne boj ih se niti se boj njihovih reči, što su ti uporni i kao trnje i živiš medju skorpionjama; ne boj se njihovih reči i ne plaši se od njih što su dom odmetnički.
- ⁷ Nego im kaži reči moje, poslušali ili ne poslušali, jer su odmetnici.
- ⁸ Ali ti, sine čovečji, slušaj šta ću ti kazati, ne budi nepokoran kao taj dom nepokorni; otvori usta, i pojedi šta ću ti dati.
- ⁹ I pogledah, a to ruka pružena k meni, i gle, u njoj savijena knjiga.
- ¹⁰ I razvi je preda mnom, i beše ispisana iznutra i spolja, i beše u njoj napisan plač i naricanje i jaoh.

ПОГЛАВЉЕ 3

- I** reče mi: Sine čovečji, pojedi šta je pred tobom, pojedi ovu knjigu, pa idi, govori domu Izrailjevom.
- ² I otvorih usta, i založi me onom knjigom.
- ³ I reče mi: Sine čovečji, nahrani trbuh svoj i creva svoja napuni ovom knjigom koju ti dajem. I pojedoh je, i beše mi u ustima slatka kao med.
- ⁴ Zatim reče mi: Sine čovečji, idi k domu Izrailjevom, i govori i moje reči.

- ⁵ Jer se ne šalješ k narodu nepoznatog jezika i nerazumljivog govora, nego k domu Izrailjevom;
- ⁶ Ne k mnogim narodima nepoznatog jezika i nerazumljivog govora kojima reči ne bi razumeo; k njima da te pošaljem, poslušali bi te.
- ⁷ Ali dom Izrailjev neće te poslušati, jer neće mene da poslušaju; jer je sav dom Izrailjev tvrdog obraza i upornog srca.
- ⁸ Evo dadoh ti obraz tvrd prema njihovom obrazu i čelo tvrdo prema njihovom čelu.
- ⁹ Kao kamen dijamant, tvrdje od stene dadoh ti čelo; ne boj ih se, niti se plaši od njih, zato što su dom odmetnički.
- ¹⁰ Potom reče mi: Sine čovečji, sve reči moje što ću ti govoriti primaj u srce svoje i slušaj ušima svojim.
- ¹¹ I k roblju, k sinovima naroda svog, i govori im i reci im: Tako veli Gospod Gospod; poslušali ili ne poslušali.
- ¹² Tada podiže me duh, i čuh za sobom glas gde se silno razleže: Blagoslovena slava Gospodnja s mesta Njegovog;
- ¹³ I lupu krila onih životinja koja udarahu jedno u drugo i prasku točkova prema njima, glas koji se silno razlegaše.
- ¹⁴ I duh me podiže i odnese i idjah žalostan od srdnje u duhu svom; ali ruka Gospodnja silna beše nada mnom.
- ¹⁵ I dodjoh k roblju u Telaviv, koje stanovaše na reci Hevaru, i sedoh gde oni sedjahu, i sedeh onde medju njima čudeći se.
- ¹⁶ A posle sedam dana dodje mi reč Gospodnja govoreći:
- ¹⁷ Sine čovečji, postavih te stražarem domu Izrailjevom, da slušaš reči iz mojih usta i opominješ ih od mene.
- ¹⁸ Kad kažem bezbožniku: Poginućeš, a ti ga ne opomeneš i ne govoriš mu da bi odvratio bezbožnika od bezbožnog puta njegovog, da bi ga sačuvao u životu, onaj će bezbožnik poginuti sa svog bezakonja; ali ću krv njegovu iskati iz tvojih ruku.
- ¹⁹ A kad ti opomeneš bezbožnika, a on se ne vrati od bezbožnosti svoje i sa zlog puta svog, on će poginuti s bezakonja svog, a ti ćeš sačuvati dušu svoju.
- ²⁰ Ako li se pravednik odvrati od pravde svoje, i stane činiti bezakonje, i ja mu podmetnem na šta će se spotaći, te pogine, a ti ga ne opomenu, on će poginuti sa svog greha, i neće se pomenuti pravedna dela njegova što je činio, ali ću krv njegovu iskati iz tvoje ruke.
- ²¹ Ako li ti opomeneš pravednika da ne greši pravenik, i on prestane grešiti, on će živeti, jer primi opomenu, a ti ćeš sačuvati dušu svoju.
- ²² I dodje onde nada me ruka Gospodnja, i reče mi: Ustani, izidji u polje, i onde ću govoriti s tobom.
- ²³ I ustavši otidoh u polje, a gle, slava Gospodnja stajaše onde kao slava koju videh na reci Hevaru, i padoh na lice svoje.
- ²⁴ I udje u me duh, i postavi me na noge; i progovori sa mnom i reče mi: Idi, zatvori se u kuću svoju.
- ²⁵ Jer, sine čovečji, evo, metnuće na te uzice, i svezaće te njima, i nećeš izlaziti medju njih.
- ²⁶ I ja ću učiniti da ti se jezik prilepi za grlo, te ćeš onemeti, i nećeš ih karati, jer su dom odmetnički.
- ²⁷ Ali kad ti progovorim, otvoriću ti usta, i kazaćeš im: Ovako veli Gospod Gospod; ko će slušati, neka sluša, a ko neće slušati, neka ne sluša: jer su dom odmetnički.

ПОГЛАВЉЕ 4

A ti, sine čovečji, uzmi opeku, i metni je preda se, i izreži na njoj grad Jerusalim.

² I postavi oko njega opsadu, i načini kule prema njemu, i iskopaj oko njega opkop, i postavi vojsku oko njega, i namesti ubojne sprave oko njega.

³ Po tom uzmi tavicu gvozdenu, i metni je kao gvozden zid izmedju sebe i grada, i okreni lice svoje suprot njemu, i on će se opsesti, i ti ćeš ga opsesti. To će biti znak domu Izrailjevom.

⁴ Potom lezi na levu stranu svoju, i metni na nju bezakonje doma Izrailjevog; koliko dana uzležiš na njoj toliko ćeš nositi njihovo bezakonje.

⁵ A ja ti dajem godine bezakonja njihova brojem dana, trista i devedeset dana, i toliko ćeš nositi bezakonje doma Izrailjevog.

⁶ A kad ih navršiš, onda lezi na desnu stranu svoju, i nosi bezakonje doma Judinog četrdeset dana; po jedan dan dajem ti za godinu.

⁷ I okreni lice svoje prema opkoljenom Jerusalimu zagalivši mišicu svoju, i prorokuj protiv njega.

⁸ I evo, vezaću te uzicama da se ne prevrneš s jedne strane na drugu dokle ne navršiš dane opsade tvoje.

⁹ I uzmi pšenice i ječma i boba i leća i prosa i krupnika, i saspi sve u jedan sud, i načini od toga sebi hleba prema broju dana u koje ćeš ležati na svojoj strani, tri stotine i devedeset dana ješćeš ga.

¹⁰ I jela tvog što ćeš jesti neka bude merom dvadeset sikala na dan; na rokove jedi ga.

¹¹ I vodu pij merom, po šestinu ina, pij na rokove.

¹² A hleb presan ječmen jedi, ispekavši ga na kalu čovečjem na njihove oči.

¹³ I reče Gospod: Tako će jesti sinovi Izrailjevi hleb svoj nečist medju narodima u koje ću ih razagnati.

¹⁴ Tada rekoh: Ah Gospode Gospode, gle, duša se moja nije oskrnila, jer od detinjstva svog do sada nisam jeo mrcinoga ni šta bi zverka razdrla, niti je ušlo u usta moja meso nečisto.

¹⁵ A On mi reče: Vidi, dajem ti govedju balegu mesto čovečjeg kala, da na njoj ispečeš sebi hleb.

¹⁶ Zatim reče mi: Sine čovečji, evo ja ću slomiti potporu u hlebu u Jerusalimu, te će jesti hleb na meru i u brizi, i vodu će piti na meru i u čudu.

¹⁷ Jer će im nestati hleba i vode da će se čuditi medju sobom i sasušiće se od bezakonja svog.

ПОГЛАВЉЕ 5

Potom, sine čovečji, uzmi nož oštar, britvu brijačku uzmi, i pusti je po glavi svojoj i po bradi svojoj, pa uzmi merila i razdeli.

² Trećinu sažezi ognjem usred grada, kad se navrše dani opsade, a drugu trećinu uzmi i iseci mačem oko njega, a ostalu trećinu razmetni u vetar, i ja ću izvući mač za njima.

³ Ali uzmi malo, i zaveži u skut svoj.

⁴ I od toga još uzmi i baci u oganj i sažezi ognjem; odatle će izaći oganj na sav dom Izrailjev.

⁵ Ovako veli Gospod Gospod: Ovo je Jerusalim koji postavih usred naroda i optočih ga

zemljama.

⁶ Ali promeni zakone moje na bezakonje većma nego narodi, i uredbe moje većma nego zemlje što su oko njega, jer odbaciše moje zakone, i ne hodiše po mojim uredbama.

⁷ Zato ovako veli Gospod Gospod: Što postaste gori od naroda koji su oko vas, ne hodiste po mojim uredbama i ne izvršavaste moje zakone, pa ni po uredbama naroda koji su oko vas ne činiste,

⁸ Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo i mene na te, i izvršiću usred tebe sudove na vidiku narodima;

⁹ I učiniću ti šta još nisam učinio niti ću više učiniti za sve gadove tvoje.

¹⁰ Zato oci će jesti sinove usred tebe, i sinovi će jesti oce svoje, i izvršiću na tebi sudove i rasejaću sav ostatak tvoj u sve vetrove.

¹¹ Zato, tako ja živ bio, veli Gospod Gospod, što si oskrvnio moju svetinju svakojakim nečistotama svojim i svakojakim gadovima svojim, zato ću i ja tebe potrti, i neće oko moje žaliti, niti ću se smilovati.

¹² Trećina će tvoja pomreti od pomora, i od gladi će izginuti usred tebe, a druga će trećina pasti od mača oko tebe, a trećinu ću rasejati u sve vetrove, i izvući ću mač za njima.

¹³ I tako će se izvršiti gnev moj i namiriću jarost svoju na njima i zadovoljiću se, i oni će poznati da sam ja Gospod govorio u revnosti svojoj kad izvršim gnev svoj na njima.

¹⁴ I učiniću od tebe pustoš i rug medju narodima koji su oko tebe pred svakim koji prolazi.

¹⁵ I bićeš rug i sramota i nauk i čudo narodima što su oko tebe kad izvršim sudove na tebi gnevom, jarošću i ljutim karanjem; ja Gospod rekoh;

¹⁶ Kad pustim na vas ljute strele gladi, koje će biti smrtno, koje ću pustiti da vas zatrem, i kad glad navalim na vas i slomim vam potporu u hlebu,

¹⁷ Kad pustim na vas glad i ljute zveri, koje će ti decu izjesti, i kad pomor i krv prodju kroza te, i kad pustim mač na te. Ja Gospod rekoh.

ПОГЛАВЉЕ 6

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

² Sine čovečji, okreni lice svoje prema gorama Izrailjevim, i prorokuj protiv njih,

³ I reci: Gore Izrailjeve, čujte reč Gospoda Gospoda, ovako veli Gospod Gospod gorama i humovima, potocima i dolinama: Evo me, ja ću pustiti na vas mač i oboriću visine vaše.

⁴ I vaši će se oltari raskopati, i sunčani likovi vaši izlomiće se, i povaljaću pobijene vaše pred gadnim bogovima vašim.

⁵ I pobacaću mrtva telesa sinova Izrailjevih pred gadne bogove njihove, i razmetnuću kosti vaše oko oltara vaših.

⁶ Svuda gde nastavate gradovi će se opustošiti i visine će opusteti, i oltari će se vaši raskopati i opusteti, i gadni bogovi vaši izlomiće se i neće ih više biti, i sunčani likovi vaši iseći će se, i dela će se vaša uništiti.

⁷ I pobijeni će padati usred vas, i poznaćete da sam ja Gospod.

⁸ Ali ću vas ostaviti nekoliko koji bi utekli od mača medju narodima kad se rasijete po zemljama.

⁹ I koji od vas pobegnu, opomenuće se mene medju narodima, gde budu u ropstvu, kako mi dotužаше srcem svojim kurvarskim koje odstupi od mene, i očima svojim kurvarskim, kojima idoše za gadnim bogovima svojim, i sami će sebi biti mrski za zla koja činiše u svim gradovima svojim.

- ¹⁰ I poznaće da sam ja Gospod i da nisam govorio uzalud da ću im učiniti to zlo.
- ¹¹ Ovako veli Gospod Gospod: Pljesni rukama i lupi nogom, i reci: Jaoh! Radi svih gadnih zala doma Izrailjevog, jer će pasti od mača, od gladi i od pomora.
- ¹² Ko bude daleko, umreće od pomora; a ko bude blizu, pašće od mača; a ko ostane i bude opkoljen, umreće od gladi; tako ću navršiti gnev svoj na njima.
- ¹³ I poznaćete da sam ja Gospod kad budu pobijeni njihovi među gadnim bogovima njihovim, oko oltara njihovih, na svakom visokom humu i na svim vrhovima gorskim i pod svakim zelenim drvetom i pod svakim granatim hrastom, svuda gde su kadili ugodnim mirisima svim gadnim bogovima svojim.
- ¹⁴ Jer ću zamahnuti rukom svojom na njih, i obratiću zemlju njihovu u pustoš goru od pustinje Divlate po svim stanovima njihovim; i poznaće da sam ja Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 7

Potom dodje mi reč Gospodnja govoreći:

- ² Sine čovečji, ovako kaže Gospod Gospod za zemlju Izrailjevu: Kraj, dodje kraj na četiri strane zemlji.
- ³ Dodje ti kraj, i pustiću gnev svoj na te, i sudiću ti po putevima tvojim i obratiću na te sve gadove tvoje.
- ⁴ I oko moje neće te požaliti, niti ću se smilovati, nego ću puteve tvoje obratiti na te, i gadovi će tvoji biti usred tebe, i poznaćete da sam ja Gospod.
- ⁵ Ovako veli Gospod Gospod: Zlo, jedno zlo, evo ide.
- ⁶ Kraj dodje, kraj dodje, usta na te, evo dodje.
- ⁷ Dodje jutro tebi, stanovniče zemaljski, dodje vreme, približi se dan, kad će biti polom, a ne jeka gorska.
- ⁸ Sada ću odmah izliti jarost svoju na te, i navršiću gnev svoj na tebi, i sudiću ti po tvojim putevima, i obratiću na te sve gadove tvoje.
- ⁹ Neće žaliti oko moje, niti ću se smilovati, daću ti po putevima tvojim, i gadovi će tvoji biti usred tebe, i poznaćete da sam ja Gospod, koji bije.
- ¹⁰ Evo dana, evo dodje, jutro nast, procvate prut, ponositost napupi.
- ¹¹ Nasilje naraste prut bezakonja, niko neće ostati od njih ni od mnoštva njihovog ni od buke njihove, niti će biti naricanja za njima.
- ¹² Dodje vreme, prispe dan; ko kupuje neka se ne raduje, i ko prodaje neka ne žali, jer će doći gnev na sve ljudstvo njihovo.
- ¹³ Jer ko prodaje, neće opet doći do onog što proda, ako i ostane živ; jer utvara za sve mnoštvo njihovo neće se vratiti natrag, i niko se neće okrepiti bezakonjem svojim da sačuva život svoj.
- ¹⁴ Zatrubiše u trube, i spremiše sve; ali nema nikoga da izadje u boj, jer se gnev moj raspalio na sve ljudstvo njihovo.
- ¹⁵ Napolju mač, a unutra pomor i glad; ko bude u polju, poginuće od mača; a ko bude u gradu, njega će glad i pomor proždreti.
- ¹⁶ A koji ih uteku, izbaviće se i biće po gorama kao golubovi iz dolina, svi će uzdisati, svaki za svoje bezakonje.
- ¹⁷ Sve će ruke klonuti i sva će kolena postati kao voda.
- ¹⁸ I pripasaće oko sebe kostret, i drhat će ih popasti, i na svakom će licu biti stid, i sve će im glave biti ćelave.

- 19** Srebro će svoje pobacati po ulicama, i zlato će njihovo biti kao nečistota; srebro njihovo i zlato njihovo neće ih moći izbaviti u dan gneva Gospodnjeg; neće nasititi duše svoje niti će napuniti trbuha svog, jer im je bezakonje njihovo spoticanje.
- 20** Jer slavni nakit svoj obratiše na oholost, i načiniše od njega likove gadova svojih, gnusobe svoje; zato učinih da im je nečistota.
- 21** I daću ga u ruke inostrancima da ga razgrabe, i bezbožnicima na zemlji da je plen, i oskvrniće ga.
- 22** I odvratću lice svoje od njih, i oskvrniće svetinju moju, i ući će u nju lupeži i oskvrniće je.
- 23** Načini verige, jer je zemlja puna krvnog suda, i grad je pun nasilja.
- 24** Zato ću dovesti najgore izmedju naroda da naslede kuće njihove, i ukinuću oholost silnih, i sveta mesta njihova oskvrniće se.
- 25** Ide pogibao; oni će tražiti mira, ali ga neće biti.
- 26** Nevolja za nevoljom dolaziće, i glas za glasom stizaće; i oni će tražiti utvaru od proroka; zakona će nestati u sveštenika i saveta u staraca.
- 27** Car će tužiti, i knezovi će se obući u žalost, i ruke narodu zemaljskom drhtaće; učiniću im po putevima njihovim i sudiću im prema sudovima njihovim; i poznaće da sam ja Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 8

A šeste godine, šestog meseca, dana petog, kad sedjah u svojoj kući i starešine Judine sedjahu preda mnom, pade onde na me ruka Gospoda Gospoda.

2 I videh, a to oblik na oči kao oganj, od bedara Mu dole beše oganj, a od bedara gore beše kao svetlost, kao jaka svetlost.

3 I pruži kao ruku, i uhvati me za kosu na glavi, i podiže me duh medju nebo i zemlju, i odnese me u Jerusalim u utvari Božjoj na vrata unutrašnja koja gledaju na sever, gde stajaše idol od revnosti, koji draži na revnost.

4 I gle, onde beše slava Boga Izrailjevog na oči kao ona što je videh u polju.

5 I reče mi: Sine čovečji, podigni oči svoje k severu. I podigoh oči svoje k severu, i gle, sa severa na vratima oltarskim beše onaj idol od revnosti na ulasku.

6 Potom mi reče: Sine čovečji, vidiš li šta ti rade? Velike gadove koje tu čini dom Izrailjev da otidem daleko od svetinje svoje? Ali ćeš još videti većih gadova.

7 I odvede me na vrata od trema, i pogledah, a to jedna rupa u zidu.

8 A On mi reče: Sine čovečji, prokopaj ovaj zid. I prokopah zid, a to jedna vrata.

9 Tada mi reče: Udji i vidi opake gadove koje čine tu.

10 I ušavši videh, i gle, svakojake životinje što gamižu i svakojaki gadni skotovi, i svi gadni bogovi doma Izrailjevog behu napisani po zidu svuda unaokolo.

11 I pred njima stajaše sedamdeset ljudi izmedju starešina doma Izrailjevog s Jazanijom, sinom Safanovim, koji stajaše medju njima, svaki s kadionicom svojom u ruci, i podizaše se gust oblak od kada.

12 Tada mi reče: Vidiš li, sine čovečji, šta čine starešine doma Izrailjevog u mraku svak u svojoj pisanoj kleti? Jer govore: Ne vidi nas Gospod, ostavio je Gospod ovu zemlju.

13 Potom mi reče: Još ćeš videti većih gadova koje oni čine.

14 I odvede me na vrata doma Gospodnjeg koja su sa severa; i gle, žene sedjahu i plakahu za Tamuzom.

¹⁵ I reče mi: Jesi li video, sine čovečji? Još ćeš videti većih gadova od tih.

¹⁶ I odvede me u trem unutrašnji doma Gospodnjeg; i gle, na ulasku u crkvu Gospodnju izmedju trema i oltara beše oko dvadeset i pet ljudi okrenutih ledjima k crkvi Gospodnjoj, licem k istoku, i klanjahu se suncu prema istoku.

¹⁷ Tada mi reče: Jesi li video, sine čovečji? Malo li je domu Judinom što čine te gadove koje čine ovde? Nego još napuniše zemlju nasilja i okrenuše se da me draže; i eto drže granu pred nosom svojim.

¹⁸ Zato ću i ja učiniti u gnevu, neće žaliti oko moje, niti ću se smilovati, i kad stanu vikati glasno u moje uši, neću ih uslišiti.

ПОГЛАВЉЕ 9

Potom povika glasno, te čuh, i reče: Pristupite koji ste poslani na grad svaki s oružjem svojim smrtnim u ruci.

² I gle, šest ljudi dodje do visokih vrata, koja gledaju na sever, svaki sa svojim oružjem smrtnim u ruci, i medju njima beše jedan čovek obučen u platno s opravom pisarskom uz bedricu; i došavši stadoše kod oltara bronzanog.

³ A slava Boga Izrailjevog podiže se s heruvima, na kojima beše, na prag od doma, i viknu čoveka obučenog u platno koji imaše uz bedricu opravu pisarsku.

⁴ I reče mu Gospod: Prodji posred grada, posred Jerusalima, i zabeleži belegom čela onim ljudima koji uzdišu i koji ridaju radi svih gadova što se čine usred njega.

⁵ A drugima reče i čuh: Prodžite za njim po gradu, i pobijte, neka ne žali oko vaše niti se smilujte;

⁶ Starce i mladiće, i devojke i decu i žene pobijte da se istrebe; ali na kome god bude znak, k njemu ne pristupajte; i počnite od moje svetinje. I počeše od moje svetinje. I počeše od starešina što behu pred domom.

⁷ I reče im: Oskvrnite dom, i napunite tremove pobijenih; idite. I izašavši stadoše ubijati.

⁸ A kad ubijahu i ja ostah, padoh na lice svoje i povikah i rekoh: Jaoh Gospode Gospode, eda li ćeš zatrti sav ostatak Izrailjev izlivši gnev svoj na Jerusalem?

⁹ A On mi reče: Bezakonje doma Izrailjevog i Judinog preveliko je, i puna je zemlja krvi, i grad je pun opaćine; jer rekoše: Gospod je ostavio zemlju, i Gospod ne vidi.

¹⁰ Zato ni moje oko neće žaliti, niti ću se smilovati; put njihov obratiću na glavu njihovu.

¹¹ I gle, čovek obučen u platno, kome uz bedricu beše oprava pisarska, javi govoreći: Učinio sam kako si mi zapovedio.

ПОГЛАВЉЕ 10

Potom videh, i gle, na nebu koje beše nad glavama heruvimima pokaza se nad njima kao kamen safir na oči kao presto.

² I progovori čoveku obučenom u platno, i reče: Udji medju točkove pod heruvimima, i uzmi pune pregršti žeravice izmedju heruvima i razaspi na grad. I udje na moje oči.

³ A heruvimi stajahu s desne strane doma kad udje čovek, i oblak napuni unutrašnji trem.

⁴ I slava Gospodnja podiže se s heruvima na prag od doma, i napuni se dom oblaka, a trem se napuni svetlosti slave Gospodnje.

⁵ I lupa krila u heruvima čušaše se do spoljašnjeg trema kao glas Boga Svemogućeg kad govori.

- ⁶ I kad zapovedi čoveku obučenom u platno govoreći: Uzmi ognja izmedju točkova izmedju heruvima; on udje i stade kod točkova.
- ⁷ I jedan heruvim pruži ruku svoju izmedju heruvima k ognju koji beše medju heruvimima, i uze i metnu u pregršti obučenom u platno i on primi i izidje.
- ⁸ A vidjaše se u heruvima kao ruka čovečija pod krilima.
- ⁹ I videh, i gle, četiri točka kod heruvima, po jedan točak kod jednog heruvima, i točkovi behu na očima kao kamen hrisolit.
- ¹⁰ I na očima behu sva četiri točka jednaka, i kao da je točak u točku.
- ¹¹ Kad idjahu, idjahu sva četiri, svaki na svoju stranu, i idući ne skretahu, nego kuda gledaše glava onamo idjahu i idući ne skretahu.
- ¹² A sve im telo i ledja i ruke i krila i točkovi, sva četiri točka njihova, behu puna očiju svuda unaokolo.
- ¹³ A točkovi se zvahu kako čuh: kola.
- ¹⁴ A četiri lica imaše svaka životinja: jedno lice heruvimsko, drugo lice čovečije i treće lice lavovo i četvrto lice orlovo.
- ¹⁵ I podigoše se heruvimi u vis; to behu iste životinje koje videh na reci Hevaru.
- ¹⁶ A kad idjahu heruvimi, idjahu i točkovi uz njih, i kad heruvimi mahahu krilima svojim da se podignu od zemlje, točkovi se ne odmicahu od njih.
- ¹⁷ Kad se oni ustavljahu, ustavljahu se i točkovi; a kad se oni podizahu, podizahu se i točkovi; jer beše duh životinjski u njima.
- ¹⁸ I slava Gospodnja otide iznad praga od doma, i stade nad heruvime.
- ¹⁹ I heruvimi mahnuvši krilima podigoše se od zemlje preda mnoštvom polazeći, i točkovi prema njima; i stadoše na istočnim vratima doma Gospodnjeg, i slava Boga Izrailjevog beše ozgo nad njima.
- ²⁰ To behu iste životinje koje videh pod Bogom Izrailjevim na reci Hevaru, i poznah da su heruvimi.
- ²¹ Svaka imaše četiri lica i četiri krila, i kao ruka čovečija beše im pod krilima.
- ²² I lica im behu ista koja videh na reci Hevaru; obličja behu ista, isti behu; svaki idjaše pravo na prema se.

ПОГЛАВЉЕ 11

Tada me podiže duh, i odnese me na istočna vrata doma Gospodnjeg, koja gledaju na istok, i gle, na vratima beše dvadeset i pet ljudi, i medju njima videh Jezaniju, sina Azurovog i Felatiju sina Venajinog, poglavare narodne.

- ² I reče mi: Sine čovečji, ovi ljudi smišljaju bezakonje, i zlo savetuju u tom gradu,
- ³ Govoreći: Nije blizu; da gradimo kuće; ovaj je grad lonac a mi meso.
- ⁴ Zato prorokuj protiv njih, prorokuj, sine čovečji.
- ⁵ I pade na me duh Gospodnji i reče mi: Reci: Ovako veli Gospod: Dome Izrailjev, tako govoriste, i znam misli srca vašeg.
- ⁶ Mnoge pobiste u tom gradu, i napuniste ulice njihove pobijenih.
- ⁷ Zato ovako veli Gospod Gospod: Koje pobiste i pobacaste usred njega, oni su meso, a on je lonac, a vas ću izvesti iz njega.
- ⁸ Bojite se mača; mač ću pustiti na vas, govori Gospod Gospod.
- ⁹ I izvešću vas iz njega, i daću vas u ruke tudjincima, i izvršiću na vama sudove.

- 10** Od mača ćete pasti, na medji Izrailjevoj sudiću vam, i poznaćete da sam ja Gospod.
- 11** Ovaj grad neće vam biti lonac niti ćete vi biti u njemu meso; na medji Izrailjevoj sudiću vam.
- 12** I poznaćete da sam ja Gospod, jer po uredbama mojim ne hodiste niti zakone moje izvršavaste, nego činiste po zakonima tih naroda što su oko vas.
- 13** A kad prorokovah, umre Felatija sin Venajin; tada padoh na lice svoje i povikah glasno i rekoh: Jaoh Gospode Gospode! Hoćeš li da istrebiš ostatak Izrailjev?
- 14** A glas Gospodnji dodje mi govoreći:
- 15** Sine čovečji, braća su tvoja, braća tvoja, rodbina tvoja i dom Izrailjev vaskoliki, kojima govoriše Jerusalimljani: Idite daleko od Gospoda, nama je data zemlja u nasledstvo.
- 16** Zato reci: Ovako veli Gospod Gospod: Ako ih i odagnah daleko medju narode, ako ih i rasejah po zemljama, opet ću im biti svetinja za malo u zemljama u koje otidoše.
- 17** Zato reci: Ovako veli Gospod Gospod: Sabraću vas iz naroda i pokupiću vas iz zemalja u koje se rasejaste, i daću vam zemlju Izrailjevu.
- 18** I kad dodju u nju, izbaciće iz nje sve gadove njene i sve gnusobe njene.
- 19** I daću im jedno srce, i nov duh metnuću u njih, i izvadiću iz tela njihovog kameno srce i daću im srce mesno,
- 20** Da bi hodili po mojim uredbama i držali moje zakone i izvršavali ih; i biće mi narod, i ja ću im biti Bog.
- 21** A kojima srce ide po želji gnusoba njihovih i gadova njihovih, njihov ću put obratiti na njihovu glavu, govori Gospod Gospod.
- 22** Potom mahnuše heruvimi krilima svojim, i točkovi otidoše prema njima, i slava Boga Izrailjevog beše ozgo nad njima.
- 23** I podiže se slava Gospodnja isred grada, i stade na gori koja je s istoka gradu.
- 24** A mene duh podiže i odnese u utvari duhom Božjim u Haldejsku k roblju: i utvara koju videh otide od mene.
- 25** I kazah roblju sve reči Gospodnje što mi pokazao.

ПОГЛАВЉЕ 12

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

- 2** Sine čovečji, usred doma odmetničkog sediš, koji ima oči da vidi i ne vidi, ima uši da čuje i ne čuje; jer su dom odmetnički.
- 3** Zato ti, sine čovečji, spremi šta treba za seobu, i seli se obdan na njihove oči; i iseli se iz svog mesta na drugo mesto na njihove oči, ne bi li videli, jer su dom odmetnički.
- 4** I iznesi stvari svoje kao kad se ko seli obdan na njihove oči, a sam izidji uveče na njihove oči kao oni koji se sele.
- 5** Na njihove oči prokopaj zid i iznesi svoje stvari.
- 6** Na njihove oči digni na ramena i iznesi po mraku, lice svoje pokrij da ne vidiš zemlje, jer te dadoh da budeš znak u domu Izrailjevom.
- 7** I učinih tako kako mi se zapovedi; stvari svoje iznesoh obdan kao kad se seli; a uveče prokopah zid rukom; i po mraku iznesoh na ramenima noseći na njihove oči.
- 8** A u jutru dodje mi reč Gospodnja govoreći:
- 9** Sine čovečji, reče li ti dom Izrailjev, dom odmetnički: Šta radiš?
- 10** Reci im: Ovako veli Gospod Gospod: Ovo je breme za kneza, koji je u Jerusalimu, i za

sav dom Izrailjev što je onde.

11 Reci: Ja sam vam znak, kako ja učinih tako će im biti; preseliće se i otići u ropstvo.

12 I knez koji je medju njima noseći na ramenima po mraku će izaći; oni će prokopati zid da iznesu, on će pokriti lice svoje da ne vidi zemlje očima.

13 Ali ću mu razapeti mrežu svoju i uhvatiće se u zamku moju, i odvešću ga u Vavilon, u zemlju haldejsku, ali je neće videti, a onde će umreti.

14 I sve koji su oko njega, pomoćnike njegove, i svu vojsku njegovu, rasejaću u sve vetrove, i izvući ću mač za njima.

15 I poznaće da sam ja Gospod, kad ih rasejem po narodima, i razaspem po zemljama.

16 A ostaviću ih nekoliko ljudi koji će ostati od mača i od gladi i od pomora da pripovedaju sve gadove svoje medju narodima u koje otidu; i poznaće da sam ja Gospod.

17 Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

18 Sine čovečji, hleb svoj jedi prezajući i vodu svoju pij drhćući i brinući se.

19 I reci narodu zemaljskom: Ovako veli Gospod Gospod za stanovnike jerusalimske, za zemlju Izrailjevu: hleb će svoj jesti u brizi i vodu će svoju piti prepadajući se, jer će zemlja opusteti i ostati bez svega što je u njoj za bezakonje svih koji žive u njoj.

20 I gradovi u kojima žive opusteće, i zemlja će biti pusta, i poznaćete da sam ja Gospod.

21 Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

22 Sine čovečji, kakva je to priča u vas o zemlji Izrailjevoj što govorite: Protežu se dani, i od utvare neće biti ništa?

23 Zato im reci: Ovako veli Gospod Gospod: Ukinuću tu priču i neću je više govoriti u Izrailju; nego im reci: Blizu su dani i reč svake utvare.

24 Jer neće više biti u domu Izrailjevom zaludne utvare ni gatanja kojim se laska.

25 Jer ću ja, Gospod, govoriti i šta kažem zbiće se; neće se više odgadjati, nego za vašeg vremena, dome odmetnički, reći ću reč i izvršiću je, govori Gospod Gospod.

26 Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

27 Sine čovečji, gle, dom Izrailjev govori: Utvara koju taj vidi, do nje ima mnogo vremena, i za daleko vreme taj prorokuje.

28 Zato im reci: Ovako veli Gospod Gospod: Neće se više odgadjati ni jedna moja reč; reč koju kažem zbiće se, govori Gospod Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 13

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

2 Sine čovečji, prorokuj protiv proroka Izrailjevih koji prorokuju, i reci tim koji prorokuju iz svog srca: Čujte reč Gospodnju.

3 Ovako govori Gospod Gospod: Teško ludim prorocima koji idu za svojim duhom, a ništa nisu videli.

4 Proroci su tvoji, Izrailju, kao lisice po pustinjama.

5 Ne izlazite na prolome i ne ogradjujete dom Izrailjev da bi se održao u boju u dan Gospodnji.

6 Vide taštinu i gatanje lažno, pa govore: Gospod kaže, a Gospod ih nije poslao, i daju nadu da će se reč ispuniti.

7 Ne vidjate li taštu utvaru i ne govorite li lažno gatanje? A opet kažete: Gospod reče; a ja ne rekoh.

⁸ Zato ovako veli Gospod Gospod: Zato što govorite taštinu i vidite laž, za to evo mene na vas, govori Gospod Gospod.

⁹ I ruka će moja biti protiv proroka koji vide taštinu i gataju laž; neće ih biti u zboru naroda mog, i u prepisu doma Izrailjevog neće biti zapisani, niti će doći u zemlju Izrailjevu; i poznaćete da sam ja Gospod Gospod.

¹⁰ Zato, zato što prelastiše narod moj govoreći: Mir je, a mira ne beše; i jedan ozida zid, a drugi ga namazaše krečem nevaljalim;

¹¹ Reci onim što mažu nevaljalim krečem da će pasti; doći će silan dažd, i vi, kamenje velikog grada, pašćete i oluja će razvaliti.

¹² I gle, kad padne zid, neće li vam se reći: Gde je kreč kojim mazaste?

¹³ Zato ovako veli Gospod Gospod: Razvaliću olujom u gnevu svom, i silan će dažd doći u gnevu mom, i kamenje velikog grada u jarosti mojoj da potre.

¹⁴ I razvaliću zid koji namazaste nevaljalim krečem, i oboriću ga na zemlju da će mu se otkriti temelj, i pašće, i vi ćete izginuti usred njega, i poznaćete da sam ja Gospod.

¹⁵ I tako ću navršiti gnev svoj na zidu i na onima koji ga mažu krečem nevaljalim, i reći ću vam: Nema zida, niti onih koji ga mazaše,

¹⁶ Proroka Izrailjevih koji prorokuju Jerusalmu i vide mu utvare za mir, a mira nema, govori Gospod Gospod.

¹⁷ A ti, sine čovečji, okreni lice svoje prema kćerima naroda svog, koje prorokuju iz svog srca, i prorokuj protiv njih.

¹⁸ I reci: Ovako veli Gospod Gospod: teško onima koje šiju uzglavlja pod sve laktove i grade pokrivala na glavu svakog rasta da love duše. Lovite duše mog naroda, a svoje li ćete duše sačuvati?

¹⁹ I skvrnite me kod naroda mog za grst ječma i za zalogaj hleba ubijajući duše, koje ne bi trebalo da umru, i čuvajući u životu duše koje ne treba da žive, lažući narodu mom, koji sluša laž.

²⁰ Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo mene na vaša uzglavlja, na koja lovite duše da vam doleću, i poderaću ih ispod lakata vaših, i pustiću duše koje lovite da vam doleću.

²¹ I poderaću pokrivala vaša i izbaviću svoj narod iz vaših ruku, i neće više biti u vašim rukama da vam budu lov, i poznaćete da sam ja Gospod.

²² Jer žalostiste lažju srce pravedniku, kog ja ne ožalostih, i krepiste ruke bezbožniku da se ne vrati sa svog zlog puta da se sačuva u životu.

²³ Zato nećete vidjati taštine i nećete više gatati, nego ću izbaviti narod svoj iz vaših ruku, i poznaćete da sam ja Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 14

Potom dodjoše k meni neki od starešina Izrailjevih i sedoš pred me.

² I dodje mi reč Gospodnja govoreći:

³ Sine čovečji, ovi su ljudi stavili u srca svoja gadne bogove svoje, i metnuli su pred se o šta se spotiču na bezakonje svoje; traže li me doista?

⁴ Zato govori im i reci im: Ovako veli Gospod Gospod: Ko je god od doma Izrailjevog stavio u srce svoje gadne bogove svoje i metnuo pred se o šta se spotiče na bezakonje svoje, pa dodje k proroku, ja Gospod odgovoriću mu kad dodje za mnoštvo gadnih bogova njegovih,

⁵ Da uhvatim dom Izrailjev za srce njihovo što su se odvratili od mene svi za gadnim

bogovima svojim.

⁶ Zato reci domu Izrailjevom: Ovako veli Gospod Gospod: Obratite se i odstupite od gadnih bogova svojih, odvratite lice svoje od svih gadova svojih.

⁷ Jer ko bi god od doma Izrailjevog ili od inostranaca koji žive u Izrailju odstupio od mene, i stavio u srce svoje gadne bogove svoje, i metnuo preda se o šta će se spoticati na bezakonje svoje, pa bi došao k proroku da me upita preko njega, njemu ću odgovoriti ja sam Gospod sobom.

⁸ I okrenuću lice svoje prema tom čoveku, i učiniću od njega znak i priču, i istrebiću ga iz naroda svog, te ćete poznati da sam ja Gospod.

⁹ I ako bi se prorok prevario, te rekao što, ja Gospod prevarih onog proroka, i dignuću ruku svoju na nj, i istrebiću ga iz naroda svog Izrailja.

¹⁰ I poneće obojica svoje bezakonje: kako je bezakonje onog koji pita tako će biti i prorokovo bezakonje,

¹¹ Da više dom Izrailjev ne odstupa od mene i da se više ne skvrne svakojakim prestupima svojim, nego da mi budu narod, i ja da im budem Bog, govori Gospod Gospod.

¹² Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

¹³ Sine čovečji, ako mi koja zemlja zgreši učinivši neveru, i ja dignem ruku svoju na nju i slomim joj potporu u hlebu, i pustim na nju glad i istrebim u njoj ljude i stoku,

¹⁴ Ako bi u njoj bila ova tri čoveka: Noje, Danilo i Jov, oni će pravdom svojom izbaviti duše svoje, govori Gospod Gospod.

¹⁵ Ako pustim ljute zveri u zemlju, te pomore ljude, i ona opusti da niko ne može prolaziti od zverja;

¹⁶ Ako bi u njoj bila ta tri čoveka, tako ja živ bio, govori Gospod Gospod, neće izbaviti sinove ni kćeri, nego će se sami izbaviti, a zemlja će opusteti.

¹⁷ Ili ako mač pustim na tu zemlju, i kažem: Maču, prodji tu zemlju, da istrebim u njoj ljude i stoku;

¹⁸ Ako bi ta tri čoveka bila u njoj, tako ja bio živ, govori Gospod Gospod, neće izbaviti sinove ni kćeri, nego će se sami izbaviti.

¹⁹ Ili ako pustim pomor na zemlju i izlijem gnev svoj na nju da bi krv tekla da istrebim u njoj ljude i stoku;

²⁰ Ako bi Noje, Danilo i Jov bili u njoj, tako ja živ bio, govori Gospod Gospod, neće izbaviti sina ni kćeri, nego će svoje duše izbaviti pravdom svojom.

²¹ Jer ovako veli Gospod Gospod: A kamo li kad pustim četiri ljuta zla svoja, mač i glad i zle zveri i pomor na Jerusalim, da istrebim u njemu ljude i stoku.

²² I opet, gle, nekoliko će ih ostati u njemu koji će se izbaviti, sinovi ili kćeri, oni će izaći k vama, i videćete put njihov i dela njihova, i utešićete se za zlo koje ću pustiti na Jerusalim, za sve što ću pustiti na nj.

²³ I oni će vas utešiti kad vidite put njihov i dela njihova; i poznaćete da nisam bez uzroka učinio šta sam god učinio u njemu, govori Gospod Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 15

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

² Sine čovečji, šta je drvo od loze vinove prema svakom drugom drvetu, ili loza vinova prema drveću u šumi?

³ Uzima li se od nje drvo da se načini šta? Uzima li se od nje klin da se obesi o njemu

kakav sud?

⁴ Gle, meće se u oganj da izgori; kad joj oba kraja sažeže oganj, i sredina joj izgori, hoće li još biti za šta?

⁵ Gle, dok beše cela, ne mogaše se ništa od nje načiniti, a kamo li će biti za šta kad je oganj proždre i izgore.

⁶ Zato ovako veli Gospod Gospod: Kakvo je među drvetima šumskim drvo od vinove loze, koje dadoh ognju da ga jede, tako ću učiniti stanovnike jerusalimske.

⁷ Jer ću im na suprot okrenuti lice svoje; kad izidju iz jednog ognja, drugi će ih oganj proždreti, i poznaćete da sam ja Gospod, kad okrenem lice svoje na suprot njima.

⁸ I obratiću zemlju u pustinju, jer učiniše neveru, govori Gospod Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 16

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

² Sine čovečji, pokaži Jerusalmu gadove njegove,

³ I reci: Ovako veli Gospod Gospod Jerusalmu: Postanjem i rodnom ti si iz zemlje hananske; otac ti beše Amorejac a mati Hetejka.

⁴ A o rodjenju tvom, kad si se rodila, nije ti pupak odrezan i nisi okupana vodom da bi bila čista, niti si solju natrvena ni pelenama povita.

⁵ Oko te ne požali da ti učini šta od toga i da ti se smiluje: Nego ti bi bačena u polje, jer beše mrska duša tvoja onog dana kad si se rodila.

⁶ I idući mimo tebe i videvši te gde se valjaš u svojoj krvi, rekoh ti: Da si živa u svojoj krvi! I opet ti rekoh: Da si živa u svojoj krvi!

⁷ I učinih da rasteš na hiljade kao trava u polju; i ti naraste i posta velika i dodje do najveće lepote; dojde ti napupiše, i dlake te probiše; ali ti beše gola naga.

⁸ I idući mimo tebe pogledah te, i gle, godine ti behu godine za ljubljenje; i raširih skut svoj na te, i pokrih golotinju tvoju, i zakleh ti se i učinih veru s tobom, govori Gospod Gospod, i ti posta moja.

⁹ I okupah te vodom, i sprah s tebe krv tvoju, i pomazah te uljem.

¹⁰ I obukoh ti vezenu haljinu, i obuh ti crevlje od jazavca, i opasah te tankim platnom i zastreh te svilom.

¹¹ I nakitih te nakitom, i metnuh ti narukvice na ruke i grivnu oko vrata.

¹² I grivnu oko čela metnuh ti, i oboce u uši, slavan venac na glavu.

¹³ I ti beše okićena zlatom i srebrom, i odelo ti beše od tankog platna i od svile i vezeno, jedjaše belo brašno i med i ulje, i beše vrlo lepa, i prispe do carstva.

¹⁴ I razidje se glas o tebi po narodima radi lepote tvoje, jer beše savršena krasotom mojom, koju metnuh na te, govori Gospod Gospod.

¹⁵ Ali se ti osloni na lepotu svoju, i prokurva se s glasa svog, te si prosipala kurvarstvo svoje svakome koji prolazaše, i bivala si njegova.

¹⁶ I uzevši od haljina svojih načinila si šarene visine, i kurvala si se na njima, kako nikada nije bilo niti će biti.

¹⁷ I uzevši krasni nakit svoj od mog zlata i od mog srebra što ti dadoh, načinila si sebi muške likove, i kurvala si se s njima.

¹⁸ I uzevši vezene haljine svoje zaodela si ih, i ulje moje i kad moj stavila si pred njih.

¹⁹ I hleb moj, koji ti dadoh, belo brašno i ulje i med, čim te hranjah, postavila si pred njih za miris ugodni. Tako je bilo, govori Gospod Gospod.

- 20** I uzimala si sinove svoje i kćeri svoje koje si rodila, i njih si im prinosila da se spale.
Malo li beše kurvarstva tvog,
- 21** Te si i sinove moje klala i davala si ih da im se provedu kroz oganj?
- 22** I uza sve gadove svoje i kurvarstva svoja nisi se opominjala dana mladosti svoje kad si bila gola i naga i valjala se u krvi svojoj.
- 23** I posle sve zloće svoje, (Teško, teško tebi! Govori Gospod Gospod,)
- 24** Sagradila si sebi kuću kurvarsku, i načinila si sebi visine na svakoj ulici,
- 25** Na svakoj rasputici načinila si sebi visinu, i nagrdila si svoju lepotu, i razmetala si noge svoje svakome koji prolazāše, i umnožila si kurvarstvo svoje.
- 26** Kurvala si se sa sinovima misirskim, susedima svojim velikog tela, i umnožila si kurvarstvo svoje da bi me razgnevila.
- 27** Zato gle, digoh ruku svoju na te i umalih obrok tvoj, i dadoh te na volju nenavidnicima tvojim, kćerima filistejskim, koje beše stid od sramotnog puta tvog.
- 28** Kurvala si se sa sinovima asirskim, jer se ne mogaše nasititi; kurvala si se s njima, i opet se nisi nasitila.
- 29** I umnožila si kurvarstvo svoje u zemlji hananskoj sve do haldejske, i ni tako se nisi nasitila.
- 30** Kako je iznemoglo srce tvoje, govori Gospod Gospod, kad činiš sve što čini najgora kurva,
- 31** Kad si gradila kurvarsku kuću na svakoj rasputici i činila visinu na svakoj ulici! A ni kao kurva nisi, jer nisi marila za platu;
- 32** Nego kao žena preljubočinica, koja mesto muža svog prima druge.
- 33** Svim kurvama daje se plata, a ti si davala platu svim milosnicama svojim i darivala si ih da dolaze k tebi sa svih strana da se kurvaju s tobom.
- 34** I tako je u tebe naopako prema ženama u tvom kurvarstvu: Jer niko ne ide za tobom da se kurva, i ti daješ platu, a ne daje se tebi plata; to je naopako.
- 35** Zato, kurvo, čuj reč Gospodnju.
- 36** Ovako veli Gospod Gospod: Što se otrov tvoj prosu, i što se u kurvanju tvom otkrivala golotinja tvoja tvojim milosnicima i svim gadnim idolima tvojim, i za krv sinova tvojih, koje si im dala,
- 37** Zato, evo, ja ću skupiti sve milosnike tvoje, s kojima si se milovala, i sve koje si ljubila, i sve na koje si mrzela, skupiću ih sve oko tebe, i otkriću im golotinju tvoju da vide svu golotinju tvoju.
- 38** I sudiću ti kako se sudi onima koje čine preljubu i onima koje krv prolivaju, i daću te na smrt gnevu i revnosti.
- 39** I predaću te u njihove ruke, te će razoriti tvoju kuću kurvarsku i raskopati visine tvoje, i svući će haljine s tebe, i uzeće ti krasni nakit i ostaviće te голу nagu.
- 40** I dovešće na te ljudstvo, te će te zasuti kamenjem, i izbošće te mačevima svojim.
- 41** I popaliće kuće tvoje ognjem, i izvršiće na tebi sud pred mnogim ženama, i učiniću te ćeš se okaniti kurvanja i nećeš više davati plate.
- 42** I namiriću gnev svoj nad tobom, i revnost će se moja ukloniti od tebe, i umiriću se, i neću se više gneviti.
- 43** Zato što se nisi opominjala dana mladosti svoje, nego si me dražila svim tim, zato, evo, i ja ću obratiti put tvoj na tvoju glavu, govori Gospod Gospod, te nećeš činiti grdila niti kakvih gadova svojih.
- 44** Gle, ko god govori priče, govoriće o tebi priču, i reći će: Kakva mati, takva joj kći.

- ⁴⁵ Ti si kći matere svoje, koja se odmetnula od muža svog i dece svoje, i sestra si sestara svojih, koje se odmetnuše od muževa svojih i dece svoje, mati vam je Hetejka a otac Amorejac.
- ⁴⁶ A starija ti je sestra Samarija s kćerima svojim, koja ti sedi s leve strane, a mlađja ti je sestra koja ti sedi s desne strane Sodom sa kćerima svojim.
- ⁴⁷ A ti ni njihovim putem nisi hodila, niti si činila po njihovim gadovima, kao da ti to beše malo, nego si bila gora od njih na svim putevima svojim.
- ⁴⁸ Tako ja živ bio, govori Gospod Gospod, sestra tvoja Sodom i kćeri njene nisu činile kako si činila ti i tvoje kćeri.
- ⁴⁹ Evo, ovo beše bezakonje sestre tvoje Sodoma: U ponosu, u izobilju hleba i bezbrižnom miru beše ona i kćeri njene, a ne pomagahu siromahu i ubogom;
- ⁵⁰ Nego se ponašahu i činjahu gadove preda mnom, za to ih zatrh kad videh.
- ⁵¹ Samarija nije zgrešila pola koliko ti, jer si počinila gadova svojih više nego one, te si opravdala sestre svoje svim gadovima svojim koje si učinila.
- ⁵² I ti dakle, koja si sudila sestrama svojim, nosi sramotu svoju za grehe svoje, kojima si postala grdja od njih; one su pravednije od tebe; i ti se dakle stidi i nosi sramotu, kad si opravdala sestre svoje.
- ⁵³ Ako dovedeš natrag njihovo roblje, roblje sodomsko i kćeri njene, i roblje samarijsko i kćeri njene, dovešću i tvoje roblje iz ropstva među njima.
- ⁵⁴ Da nosiš sramotu svoju i da se stidiš za sve što si činila, i da im budeš uteha.
- ⁵⁵ Ako se sestre tvoje, Sodom i kćeri njene povrate kao što su bile, i ako se Samarija i kćeri njene povrate kao što su bile, povратиćeš se i ti i kćeri tvoje kao što ste bile.
- ⁵⁶ Jer usta tvoja ne pominjaše Sodom, sestru tvoju, u vreme oholosti tvoje,
- ⁵⁷ Pre nego se otkri zloća tvoja kao u vreme sramote od kćeri sirskih i od svih što su oko njih, kćeri filistejskih, koje te sramočahu sa svih strana.
- ⁵⁸ Nosi nevaljalstvo svoje i gadove svoje, govori Gospod.
- ⁵⁹ Jer ovako veli Gospod Gospod: Učiniću ti kako si ti učinila prezrevši zakletvu i prestupivši zavet.
- ⁶⁰ Ali ću se ja opomenuti zaveta svog koji sam učinio s tobom u vreme mladosti tvoje, i utvrdiću ti večan zavet.
- ⁶¹ Tada ćeš se opomenuti puteva svojih i postidećeš se kad primiš sestre svoje starije od sebe i mladje, koje ću ti dati za kćeri, ali ne po tvom zavetu.
- ⁶² I ja ću utvrditi zavet svoj s tobom, i poznaćeš da sam ja Gospod,
- ⁶³ Da se opomeneš i postidiš i da ne otvoriš više usta od sramote, kad ti oprostim sve što si učinila, govori Gospod Gospod

ПОГЛАВЉЕ 17

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

- ² Sine čovečji, zagonetni zagonetku i kaži priču o domu Izrailjevom,
- ³ I reci: Ovako veli Gospod Gospod: Orao velik, velikih krila, dugih pera, pun perja, šaren, dodje na Livan i uze vrh od kedra,
- ⁴ Odlomi vrh od mladih grana njegovih, i odnese ga u zemlju trgovačku, u grad trgovački metnu ga.
- ⁵ I uze seme iz one zemlje, i metnu ga na njivu, odnese ga gde ima mnogo vode, i ostavi ga dobro.

- ⁶ I izniče, i posta busat čokot, nizak, kome se loze pružahu k njemu a žile behu pod njim; posta čokot, i pusti grane i izbi odvode.
- ⁷ A beše drugi orao velik, velikih krila i pernat, i gle, taj čokot pusti k njemu žile svoje i grane svoje pruži k njemu da bi ga zalivao iz brazda svog sada.
- ⁸ Posadjen beše u dobroj zemlji kod mnoge vode, da pusti grane i radja rod i bude krasna loza.
- ⁹ Kaži: Ovako veli Gospod Gospod: Hoće li napredovati? Neće li mu počupati žile i rod mu odlomiti da se posuši? Sve će mu se grane što je pustio posušiti, i bez velike sile i bez mnogog naroda iščupaće ga iz korena.
- ¹⁰ Eto, posadjen je, hoće li napredovati? I neće li se sa svim posušiti čim ga se dohvati ustoka? Posušiće se u brazdi gde je posadjen.
- ¹¹ Potom, dodje mi reč Gospodnja govoreći:
- ¹² Kaži tom domu odmetničkom: Ne znate li šta je ovo? Reci: Evo, dodje car vavilonski u Jerusaleim, i uze mu cara i knezove, i odvede ih sa sobom u Vavilon.
- ¹³ I uze jednog od carskog semena, i učini s njom veru, i zakle ga, i uze silne u zemlji,
- ¹⁴ Da bi carstvo bilo sniženo da se ne bi podiglo, nego da bi držeći veru s njim stajalo.
- ¹⁵ Ali se odmetnu od njega poslavši poslanike svoje u Misir da mu da konja i mnogo naroda. Hoće li biti srećan? Hoće li uteći ko tako čini? Ko prestupa veru hoće li uteći?
- ¹⁶ Tako ja živ bio, govori Gospod Gospod, u mestu onog cara koji ga je zacario, kome je zakletvu prezreo i kome je veru prestupio, kod njega će u Vavilonu umreti.
- ¹⁷ Niti će mu Faraon s velikom vojskom i mnogim narodom pomoći u ratu, kad iskopa opkope i pogradi kule da pogubi mnoge duše.
- ¹⁸ Jer prezre zakletvu prestupajući veru; i gle, davši ruku čini sve to; neće pobeći.
- ¹⁹ Zato ovako veli Gospod Gospod: Tako ja živ bio, obratiću mu na glavu zakletvu svoju koju prezre i veru svoju koju prestupi.
- ²⁰ Jer ću razapeti nad njim mrežu svoju i uhvatiće se u zamku moju; i odvešću ga u Vavilon, i onde ću se suditi s njim za bezakonje koje mi učini.
- ²¹ I sva bežan njegova sa svom vojskom njegovom pašće od mača, a koji ostanu raspršaće se u sve vetrove, i poznaćete da sam ja Gospod govorio.
- ²² Ovako veli Gospod Gospod: Ali ću ja uzeti s vrha od tog visokog kedra, i posadiću; s vrha od mladih grana njegovih odlomiću grančicu, i posadiću na gori visokoj i uzdignutoj.
- ²³ Na visokoj gori Izrailjevoj posadiću je, i pustiće grane, i rodiće, i postaće krasan kedar, i pod njim će nastavati svakojake ptice, u hladu grana njegovih nastavaće.
- ²⁴ I sva će drveta poljska poznati da ja Gospod snizih visoko drvo i uzvisih nisko drvo, posuših zeleno drvo i učinih da ozeleni suvo drvo. Ja Gospod rekoh, i učiniću.

ПОГЛАВЉЕ 18

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

- ² Šta hoćete vi koji govorite priču o zemlji Izrailjevoj govoreći: Oci jedoše kiselo groždje, a sinovima trnu zubi?
- ³ Tako ja bio živ, govori Gospod Gospod, nećete više govoriti te priče u Izrailju.
- ⁴ Gle, sve su duše moje, kako duša očeva tako i duša sinovljeva moja je, koja duša zgreši ona će poginuti.
- ⁵ Jer ako je ko pravedan i čini sud i pravdu,

- ⁶ Na gorama ne jede i očiju svojih ne podiže ka gadnim bogovima doma Izrailjevog, i ne skvrni žene bližnjeg svog i ne ide k ženi odvojenoj radi nečistote,
- ⁷ I nikome ne čini nasilja, zalog dužniku svom vraća, ništa ne otima, hleb svoj daje gladnome i gologa odeva,
- ⁸ Ne daje na dobit i ne uzima pridavka, od nepravde usteže ruku svoju, i pravo sudi izmedju jednog čoveka i drugog,
- ⁹ Po uredbama mojim hodi, i drži zakone moje tvoreći istinu; taj je pravedan, doista će živeti, govori Gospod Gospod.
- ¹⁰ Ako rodi sina lupeža, koji bi krv prolivao ili bi činio takvo šta,
- ¹¹ A ne bi činio sve ono, nego bi jeo na gorama, i ženu bližnjeg svog skvrnio,
- ¹² Siromahu i ubogome nasilje činio, otimao šta, zalog ne bi vraćao, i ka gadnim bogovima podizao bi oči svoje čineći gad,
- ¹³ Davao bi na dobit, i uzimao pridavak; hoće li taj živeti? Neće živeti; učinio je sve te gadove, doista će poginuti, krv će njegova na njemu biti.
- ¹⁴ Ali gle, ako rodi sina koji bi video sve grehe oca svog što čini, i uzeo bi na um, te ne bi činio onako,
- ¹⁵ Ne bi jeo na gorama, niti bi očiju svojih podizao ka gadnim bogovima doma Izrailjevog, žene bližnjeg svog ne bi skvrnio,
- ¹⁶ I nikome ne bi činio nasilja, zalog ne bi uzimao i ne bi ništa otimao, davao bi hleb svoj gladnome i golog bi odevao,
- ¹⁷ Od siromaha bi ustezao ruku svoju, ne bi uzimao dobiti ni pridavka, zakone bi moje izvršio i po uredbama mojim hodio; taj neće poginuti za bezakonje oca svog, doista će živeti.
- ¹⁸ A otac njegov, što je činio nasilje, otimao od brata svog i činio šta nije dobro u narodu svom, gle, on će poginuti za svoje bezakonje.
- ¹⁹ Ali govorite: Zašto da ne nosi sin bezakonje očevo? Jer sin čini sud i pravdu, sve uredbe moje drži i izvršuje; doista će živeti.
- ²⁰ Koja duša zgreši ona će umreti, sin neće nositi bezakonje očevo niti će otac nositi bezakonje sinovljevo; na pravedniku će biti pravda njegova, a na bezbožniku će biti bezbožnost njegova.
- ²¹ Ako li bi se bezbožnik obratio od svih greha svojih koje učini, i držao bi sve uredbe moje i tvorio sud i pravdu, doista će živeti, neće poginuti.
- ²² Bezakonja njegova što ih je god učinio neće mu se više spominjati, u pravdi svojoj koju čini živeće.
- ²³ Eda li je meni milo da pogine bezbožnik? Govori Gospod, a ne da se odvрати od puteva svojih i bude živ?
- ²⁴ Ali kad bi se pravednik odvratio od pravde svoje i činio nepravdu, i radio po svim gadovima koje čini bezbožnik, hoće li on živeti? Pravedna dela njegova, šta je god činio, neće se spomenuti; za bezakonje svoje koje učini za greh svoj kojim zgreši poginuće.
- ²⁵ Još govorite: Nije prav put Gospodnji. Čujte, dome Izrailjev, moj li put nije prav? Nisu li vaši putevi nepravi?
- ²⁶ Kad se pravednik odvrati od pravde svoje i čini zlo i umre za to, umreće za zlo svoje koje učini.
- ²⁷ A kad se bezbožnik odvrati od bezbožnosti svoje koju je činio, i čini sud i pravdu, on će sačuvati u životu dušu svoju.
- ²⁸ Jer uzevši na um vrati se od svih bezakonja svojih koja učini; doista će živeti, i neće

poginuti.

²⁹ Ali dom Izrailjev veli: Put Gospodnji nije prav. Moji li putevi nisu pravi? Dome Izrailjev, nisu li vaši putevi nepravi?

³⁰ Zato, dome Izrailjev, sudiću vam svakome po putevima njegovim, govori Gospod; obratite se i prodjite se svih greha svojih, i neće vam bezakonje biti na spoticanje.

³¹ Odbacite od sebe sva bezakonja koja činiste, i načiniste sebi novo srce i nov duh; i zašto da mrete? Dome Izrailjev.

³² Jer mi nije mila smrt onog koji mre, govori Gospod Gospod; obratite se dakle i budite živi.

ПОГЛАВЉЕ 19

A ti nariči za knezovima Izrailjevim;

² I reci: Šta beše mati tvoja? Lavica; medju lavovima ležase, mlad svoju medju lavovima hranjase.

³ I othrani jedno mlado svoje, i posta lavić, i naučiv se loviti žderaše ljude.

⁴ I čuše narodi za nj; uhvati se u jamu njihovu, i odvedoše ga u verigama u zemlju misirsku.

⁵ A ona kad vide gde se nadala, ali joj nada propade, uze jedno mlado svoje, i učini od njega lavića.

⁶ I on idući medju lavovima posta lavić, i nauči se loviti i žderaše ljude.

⁷ I pozna dvore njihove, i pustošase gradove njihove tako da opuste zemlja i šta je u njoj od rike njegove.

⁸ I ustaše na nj narodi iz okolnih zemalja, i razapeše mu mrežu svoju, i uhvati se u jamu njihovu.

⁹ I metnuše ga u krletku u verigama, i odvedoše ga caru vavilonskom, i metnuše ga u grad da mu se više ne čuje glas po gorama Izrailjevim.

¹⁰ Dok beše miran, mati tvoja beše kao vinova loza, posadjena kraj vode, rodna i granata beše od mnoge vode.

¹¹ I behu na njoj jaki prutovi za palicu vladalačku, i rastom svojim uzvisi se iznad gustih grana, i bi naočita visinom svojom, mnoštvom grana svojih.

¹² Ali bi išćupana u gnevu i na zemlju bačena, i ustoka osuši rod njen; polomiše se i posušiše se jaki prutovi njeni; oganj ih proždre.

¹³ A sada je posadjena u pustinji, u zemlji suvoj i bezvodnoj.

¹⁴ I izadje oganj iz pruta grana njenih i proždre rod njen da nema na njoj pruta jakog za palicu vladalačku. To je naricanje, i biće naricanje.

ПОГЛАВЉЕ 20

A sedme godine, petog meseca, dana desetog, dodjoše neki od starešina Izrailjevih da upitaju Gospoda, i sedoše preda mnom.

² I dodje mi reč Gospodnja govoreći:

³ Sine čovečji, kaži starešinama Izrailjevim i reci im: Ovako veli Gospod Gospod: Dodjoste li da me pitate? Tako ja živ bio, nećete me pitati, govori Gospod Gospod.

⁴ Hoćeš li da im sudiš? Hoćeš li da im sudiš? Sine čovečji. Pokaži im gadove otaca

njihovih.

⁵ I reci im: Ovako veli Gospod Gospod: Kog dana izabrah Izrailja i podigoh ruku svoju semenu doma Jakovljevog, i pokazah im se u zemlji misirskoj, i podigoh im ruku svoju govoreći: Ja sam Gospod Bog vaš;

⁶ Onog dana podigoh im ruku svoju da ću ih odvesti iz zemlje misirske u zemlju koju sam pronašao za njih, gde teče mleko i med, koja je dika svim zemljama.

⁷ I rekoh im: Odbacite svaki gadove ispred svojih očiju, i nemojte se skvrniti o gadne bogove misirske, ja sam Gospod Bog vaš.

⁸ Ali se odvrgoše od mene, i ne hteše me poslušati, nijedan ih ne odbaci gadova ispred očiju svojih, i gadnih bogova misirskih ne ostaviše; zato rekoh da ću izliti jarost svoju na njih da izvršim gnev svoj na njima usred zemlje misirske.

⁹ Ali imena svog radi, da se ne oskrvni pred onim narodima medju kojima behu, pred kojima im se pokazah, učinih da ih izvedem iz zemlje misirske.

¹⁰ I izvedoh ih iz zemlje misirske, i dovedoh ih u pustinju.

¹¹ I dadoh im uredbe svoje, i objavih im zakone svoje, koje ko vrši, živ će biti kroz njih.

¹² I subote svoje dadoh im da su znak izmedju mene i njih da bi znali da sam ja Gospod koji ih posvećujem.

¹³ Ali se odvrgoše od mene dom Izrailjev u pustinji; ne hodiše po mojim uredbama, i zakone moje odbaciše, koje ko vrši živi kroz njih, i subote moje grdno oskrvniše; zato rekoh da ću izliti gnev svoj na njih u pustinji da ih istrebim.

¹⁴ Ali učinih, imena svog radi, da se ne oskrvni pred narodima pred kojima ih izvedoh.

¹⁵ I ja im još podigoh ruku svoju u pustinji da ih neću odvesti u zemlju koju im dadoh, gde teče mleko i med, koja je dika svim zemljama;

¹⁶ Jer odbaciše moje zakone i po uredbama mojim ne hodiše, i subote moje oskrvniše, jer srce njihovo idjaše za gadnim bogovima njihovim.

¹⁷ Ali ih požali oko moje, te ih ne istrebih, i ne zatrh ih u pustinji.

¹⁸ Nego rekoh sinovima njihovim u pustinji: Ne idite po uredbama otaca svojih i ne držite njihove zakone, i ne skvrnite se gadnim bogovima njihovim.

¹⁹ Ja sam Gospod Bog vaš, po mojim uredbama hodite, i moje zakone držite i izvršujte;

²⁰ I subote moje svetkujte da su znak izmedju mene i vas, da znate da sam ja Gospod Bog vaš.

²¹ Ali se odvrgoše od mene i sinovi, ne hodiše po mojim uredbama, i zakone moje ne držaše da ih izvršuju, koje ko vrši živi kroz njih; subote moje oskrvniše; zato rekoh da ću izliti jarost svoju na njih i navršiti gnev svoj na njima u pustinji.

²² Ali povratih ruku svoju i učinih imena svog radi da se ne oskrvni pred narodima pred kojima ih izvedoh.

²³ I ja im još podigoh ruku svoju u pustinji da ću ih rasejati po narodima i razasuti po zemljama.

²⁴ Jer zakone moje ne izvršavaše i uredbe moje odbaciše i subote moje oskrvniše, i oči im gledahu za gadnim bogovima otaca njihovih.

²⁵ Zato im i ja dadoh uredbe ne dobre i zakone kroz koje neće živeti.

²⁶ I oskrvnih ih darovima njihovim što propuštahu kroz oganj sve što otvori matericu, da ih potrem, da poznadu da sam ja Gospod.

²⁷ Zato govori domu Izrailjevom, sine čovečji, i kaži im: Ovako veli Gospod Gospod: Još me i ovim ružiše oci vaši čineći mi bezakonje:

²⁸ Kad ih odvedoh u zemlju, za koju podigoh ruku svoju da ću im je dati, gde god videše

visok hum i drvo granato, onde prinosiše svoje žrtve i stavljaše svoje dare, kojima dražahu, i metaše mirise svoje ugodne, i onde liše nalive svoje.

29 I rekoh im: Šta je visina, na koju idete? I opet se zove visina do danas.

30 Zato reci domu Izrailjevom: Ovako veli Gospod Gospod: Ne skvrnite li se na putu otaca svojih? I za gadovima njihovim ne kurvate li se?

31 I prinoseći dare svoje, provodeći sinove svoje kroz oganj ne skvrnite li se o sve gadne bogove svoje do danas, i mene li ćete pitati, dome Izrailjev? Tako ja živ bio, govori Gospod Gospod, nećete me pitati.

32 A šta mislite, neće biti nikako, što govorite: Bićemo kao narodi, kao plemena po zemljama, služeći drvetu i kamenu.

33 Tako ja bio živ, govori Gospod Gospod, rukom krepkom i mišicom podignutom i izlivenim gnevom carovaću nad vama.

34 I izvešću vas iz naroda, i sabraću vas iz zemalja po kojima ste rasejani, rukom krepkom i mišicom podignutom i izlivenim gnevom.

35 I odvešću vas u pustinju tih naroda, i onde ću se suditi s vama licem k licu.

36 Kako sam se sudio s ocima vašim u pustinji zemlje misirske, tako ću se suditi s vama, govori Gospod Gospod.

37 I propustiću vas ispod štapa i dovesti vas u sveze zavetne.

38 I odlučiću izmedju vas odmetnike i koji odustaju mene; izvešću ih iz zemlje gde su došljaci, ali neće ući u zemlju Izrailjevu, i poznaćete da sam ja Gospod.

39 Vi, dakle, dome Izrailjev, ovako veli Gospod Gospod: Idite, služite svaki gadnim bogovima svojim i u napredak, kad nećete da me slušate; ali imena mog svetog ne skvrnite više darovima svojim i gadnim bogovima svojim.

40 Jer na mojoj gori svetoj, na visokoj gori Izrailjevoj, govori Gospod Gospod, onde će mi služiti sav dom Izrailjev, koliko ih god bude u zemlji, onde će mi biti mili i onde ću iskati prinose vaše i prvine od darova vaših sa svim svetim stvarima vašim.

41 Mili ćete mi biti s ugodnim mirisom, kad vas izvedem iz naroda i saberem vas iz zemalja u koje ste rasejani; i biću posvećen u vama pred narodima.

42 I poznaćete da sam ja Gospod kad vas dovedem u zemlju Izrailjevu, u zemlju za koju podigoh ruku svoju da ću je dati ocima vašim.

43 I onde ćete se opomenuti puteva svojih i svih dela svojih, kojima se oskvrniste, i sami ćete sebi biti mrski za sva zla svoja koja činiste.

44 I poznaćete da sam ja Gospod kad vam učinim radi imena svog; ne po vašim zlim putevima niti po opakim delima vašim, dome Izrailjev, govori Gospod Gospod.

45

46

47

48

49

ПОГЛАВЉЕ 21

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

2 Sine čovečji, okreni lice svoje na jug i pokaplji prema jugu, i prorokuj na šumu u južnom polju.

3 I reci šumi južnoj: Čuj reč Gospodnju, ovako veli Gospod Gospod, evo ja ću raspaliti u

tebi oganj koji će proždreti u tebi svako drvo zeleno i svako drvo suvo; plamen razgoreli neće se ugasiti, i izgoreće od njega sve od juga do severa.

⁴ I svako će telo videti da sam ja zapalio; neće se ugasiti.

⁵ A ja rekoh: Jaoh Gospode Gospode, oni govore za me: Ne govori li taj same priče?

⁶ I dodje mi reč Gospodnja govoreći:

⁷ Sine čovečji, okreni lice svoje prema Jerusalimu, i pokaplji prema svetim mestima, i prorokuj protiv zemlje Izrailjeve.

⁸ I reci zemlji Izrailjevoj: Ovako veli Gospod: Evo me na te; izvući ću mač svoj iz korica, i istrebiću iz tebe pravednog i bezbožnog.

⁹ Da istrebim iz tebe pravednog i bezbožnog, zato će izaći mač moj iz korica svojih na svako telo od juga do severa.

¹⁰ I poznaće svako telo da sam ja Gospod izvukao mač svoj iz korica njegovih, neće se više vratiti.

¹¹ A ti, sine čovečji, uzdiši kao da su ti bedra polomljena, i gorko uzdiši pred njima.

¹² A kad ti kažu: Zašto uzdišeš? Ti reci: Za glas što ide, od kog će se rastopiti svako srce i klonuti sve ruke i svakog će duha nestati, i svaka će kolena postati kao voda; evo, ide, i navršiće se, govori Gospod Gospod.

¹³ Potom dodje mi reč Gospodnja govoreći:

¹⁴ Sine čovečji, prorokuj i reci: Ovako veli Gospod Gospod: Reci: mač, mač je naoštren, i ugladjen je.

¹⁵ Naoštren je da kolje, ugladjen je da seva; hoćemo li se radovati kad prut sina mog ne haje ni za kako drvo?

¹⁶ Dao ga je da se ugladi da se uzme u ruku; mač je naoštren i ugladjen, da se da u ruku ubici.

¹⁷ Viči i ridaj, sine čovečji; jer on ide na narod moj, na sve knezove Izrailjeve; pod mač će biti okrenuti s narodom mojim, za to udri se po bedru.

¹⁸ Kad beše karanje, šta bi? Eda li ni od pruta koji ne haje neće biti ništa? Govori Gospod Gospod.

¹⁹ Ti dakle, sine čovečji, prorokuj i pljeskaj rukama, jer će mač doći i drugom i trećom, mač koji ubija, mač koji velike ubija, koji prodire u kleti.

²⁰ Da se rastope srca i umnoži pogibao, metnuo sam na sva vrata njihova strah od mača; jaoh! Pripravljen je da seva, naoštren da kolje.

²¹ Stegni se, udri nadesno, nalevo, kuda se god obrneš.

²² Jer ću i ja pljeskati rukama, i namiriću gnev svoj. Ja Gospod rekoh.

²³ Još mi dodje reč Gospodnja govoreći:

²⁴ A ti, sine čovečji, načini dva puta, kuda će doći mač cara vavilonskog; iz jedne zemlje neka izlaze oba; i izberi stranu, gde se počinje put gradski, izberi.

²⁵ Načini put kojim će doći mač na Ravu sinova Amonovih, i u Judeju na tvrdi Jerusalem.

²⁶ Jer će car vavilonski stati na rasputici, gde počinju dva puta, te će vraćati, gladiće strele, pitaće likove, gledaće u jetru.

²⁷ Nadesno će mu vraćanje pokazati Jerusalem da namesti ubojne sprave, da otvori usta na klanje, da podigne glas podvikujući, da namesti ubojne sprave prema vratima, da načini opkope, da pogradi kule.

²⁸ I učiniće se vraćanje zaludno zakletima, a to će napomenuti bezakonje da se uhvate.

²⁹ Zato ovako veli Gospod Gospod: Što napominjete svoje bezakonje, te se otkriva nevera vaša i gresi se vaši vide u svim delima vašim, za to što dodjoste na pamet, bićete

pohvatani rukom.

³⁰ A ti, nečisti bezbožniče, kneže Izrailjev, kome dodje dan kad bi na kraju bezakonje,

³¹ Ovako veli Gospod Gospod: Skini tu kapu i svrzi taj venac, neće ga biti; niskog ću uzvisiti a visokog ću poniziti.

³² Uništiću, uništiću, uništiću ga, i neće ga biti, dokle ne dodje onaj kome pripada, i njemu ću ga dati. (21:33) A ti, sine čovečji, prorokuj i reci: Ovako veli Gospod Gospod za sinove Amonove i za njihovu sramotu; reci dakle: mač, mač je izvučen, ugladjen da kolje, da zatire, da seva, (21:34) Dokle ti vidjaju taštinu, dokle ti gataju laž, da te metnu na vratove pobijenim bezbožnicima, kojima dodje dan kad bi kraj bezakonju. (21:35) Ostavi mač u korice, na mestu gde si se rodio, u zemlji gde si postao, sudiću ti; (21:36) I izliću na te gnev svoj, ognjem gneva svog dunuću na te i predaću te u ruke žestokim ljudima, veštima u zatiranju. (21:37) Ognju ćeš biti hrana, krv će ti biti posred zemlje, nećeš se spominjati, jer ja Gospod rekoh.

ПОГЛАВЉЕ 22

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

² A ti, sine čovečji, hoćeš li suditi, hoćeš li suditi gradu krvničkom? I hoćeš li mu pokazati sve gadove njegove?

³ Reci: Ovako veli Gospod Gospod: ide vreme gradu koji proliva krv u sebi i gradi gadne bogove sebi da se skvrni.

⁴ Skrivio si krvlju koju si prolio, i oskvrnio si se o gadne bogove svoje koje si načinio; i učinio si te se približiše dani tvoji, i došao si do godina svojih; zato ću učiniti od tebe rug medju narodima i podsmeħ po svim zemljama;

⁵ Koje su blizu tebe i koje su daleko podsmevaće ti se, gadni imenom, veliki smetnjom!

⁶ Gle, knezovi Izrailjevi u tebi dadoše se da prolivaju krv svaki svom silom svojom.

⁷ Oca i mater preziru u tebi, čine krivo inostrancu usred tebe, siroti i udovici čine nasilje u tebi;

⁸ Svete stvari moje prezireš, i subote moje skvrniš.

⁹ U tebi su opadači da prolivaju krv, i na gorama jedu u tebi, grdila čine usred tebe.

¹⁰ Golotinju očevu otkrivaju u tebi, ležu u tebi sa ženom za nečistote njene.

¹¹ I jedan čini gad sa ženom bližnjeg svog; a drugi skvrni snahu svoju grdilom; a drugi siluje sestru svoju, kćer oca svog, u tebi.

¹² Mito primaju u tebi da prolivaju krv; ujam i pridavak uzimaš, i tražiš dobitak od bližnjih svojih prevarom, a mene si zaboravio, govori Gospod Gospod.

¹³ Zato, evo, pljeskam rukama svojim radi tvog nepravednog dobitka, koji dobijaš, i radi krvi što je u tebi.

¹⁴ Hoće li se održati srce tvoje, ili ruke tvoje hoće li biti jake u one dane kad stanem raditi s tobom? Ja Gospod rekoh, i učiniću.

¹⁵ Jer ću te rasejati po narodima i razasuti po zemljama, i istrebiću nečistotu tvoju iz tebe.

¹⁶ I bićeš skvrnavan sobom pred narodima, i poznaćeš da sam ja Gospod.

¹⁷ Potom dodje mi reč Gospodnja govoreći:

¹⁸ Sine čovečji, dom Izrailjev posta mi droždina; svi su bronza i kositer i gvoždje i olovo u peći; droždina od srebra postaše.

¹⁹ Zato ovako veli Gospod Gospod: Što svi vi postaste droždina, zato, evo, ja ću vas skupiti u Jerusalim.

- ²⁰ Kako se skuplja srebro i bronza i gvoždje i olovo i kositer usred peći, te se raspali oganj oko njega da se istopi, tako ću vas skupiti gnevom svojim i jarošću, i složivši rastopiću vas.
- ²¹ Da, skupiću vas, i raspaliću oko vas oganj gneva svog, i istopićete se usred njega.
- ²² Kako se topi srebro u peći, tako ćete se vi istopiti u njemu, i poznaćete da sam ja Gospod izlio gnev svoj na vas.
- ²³ Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:
- ²⁴ Sine čovečji, kaži joj: Ti si zemlja koja se nisi očistila; neće pasti na te dažd u dan gneva.
- ²⁵ Proroci njeni složiše se u njoj, kao lav su, koji riče i grabi plen, žderu duše, otimaju blago i dragocene stvari, umnožavaju udovice usred nje.
- ²⁶ Sveštenici njeni prestupaju zakon moj i skvrne moje svete stvari, ne razlikuju sveto od oskvrnjenog, i nečisto od čistog ne raspoznaju, kriju oči svoje od subota mojih, i bivam oskvrnjen medju njima.
- ²⁷ Knezovi su njeni usred nje kao vuci, koji grabe plen, prolivajući krv, gubeći duše sramotnog dobitka radi.
- ²⁸ I proroci njeni mažu je nevaljalim krečem, vidjaju taštinu i gataju im laž govoreći: Tako reče Gospod Gospod; a Gospod ne reče.
- ²⁹ Narod zemaljski vara i otima, i siromahu i ubogome čini nasilje, i došljaku čini krivo.
- ³⁰ I tražih medju njima koji bi opravio ogradu i stao na prolomu preda me za tu zemlju, da je ne zatrem; ali ne nadjoh nikoga.
- ³¹ Zato ću izliti na njih gnev svoj, ognjem jarosti svoje istrebiću ih, put njihov obratiću im na glavu, govori Gospod Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 23

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

- ² Sine čovečji, behu dve žene, kćeri jedne matere.
- ³ One se kurvahu u Misiru, u mladosti svojoj kurvahu se, onde im pipaše grudi, i onde im zgnječiše dojke devojačke.
- ⁴ A imena im behu, starijoj Ola, a sestri joj Oliva; one postaše moje, i rodiše sinove i kćeri. Imena im behu Ola Samariji, a Oliva Jerusalimu.
- ⁵ I Ola kad beše moja kurvaše se, i upaljivaše se za svojim milosnicima, Asircima susedima,
- ⁶ Koji nošahu porfiru, i behu knezovi i vlastelji, sve lepi mladići, vitezovi, koji jahahu na konjima.
- ⁷ I udari u kurvanje s njima, koji svi behu najlepši izmedju sinova asirskih, i za kojima se god upaljivaše, skvrnjaše se o sve gadne bogove njihove.
- ⁸ A ni s Misircima ne okani se kurvanja svog, jer spavahu s njom od mladosti njene i oni joj gnječiše devojačke dojke i s njom se kurvaše.
- ⁹ Zato je dadoh u ruke milosnicima njenim, u ruke Asircima, za kojima se upaljivaše.
- ¹⁰ Oni otkriše golotinju njenu, uzeše joj sinove i kćeri, a nju mačem ubiše; i ona izadje na glas medju ženama kad sudove izvršiše na njoj.
- ¹¹ A sestra njena Oliva, videći to, upaljivaše se još gore nego ona, i kurvarstvo njeno beše gore od kurvarstva sestre joj.
- ¹² Upaljivaše se za Asircima, knezovima i vlasteljima, susedima, krasno odevenim,

vitezima koji jahahu na konjima i svi behu lepi mladići.

13 I videh gde se oskvrni, i gde obe idu jednim putem.

14 I ova se još više kurvaše; jer kad bi videla ljude napisane na zidu, likove haldejske napisane crvenilom,

15 Opasane pojasima po bedrima, sa šarenim kapama na glavi, koji svi behu na oči kao vojvode nalik na sinove vavilonske iz zemlje haldejske, svoje postojbine,

16 Upaljivaše se za njima čim ih vidjaše očima svojim, i slaše poslanike k njima u haldejsku.

17 I Vavilonjani dolažahu k njoj na postelju ljubavnu, i skvrnjahu je kurvarstvom svojim, i pošto bi se oskvrnila s njima, odvrćaše se duša njena od njih.

18 I kad otkri kurvarstva svoja i otkri golotinju svoju, odvрати se duša moja od nje kao što se odvрати duša moja od sestre njene.

19 Jer umnoži kurvarstva svoja opominjući se dana mladosti svoje kad se kurvaše u zemlji misirskoj,

20 I upaljivaše se za svojim milosnicima, u kojih je telo kao u magarca, i tečenje kao u konja.

21 I tako si se vratila na nevaljalstvo mladosti svoje kad ti pipahu grudi u Misiru radi devojačkih dojaka tvojih.

22 Za to, Olivo, ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja ću podignuti milosnike tvoje na te, one od kojih se odvrátila duša tvoja, i dovešću ih na te od svuda,

23 Vavilonjane i sve Haldejce, Fekodjane i Sojane i Kojane, sve Asirce s njima, lepe mladiće, knezove i vlastelje sve, vitezove i ljude čuvene, koji svi jašu na konjima.

24 I doći će na te s kolima i s kolicima i s točkovima i s mnoštvom naroda, i opkoliće te sa štitovima i štiticima i šlemovima; i njima ću dati sud da ti sude svojim sudom.

25 I staviću revnost svoju tebi na suprot, te će raditi s tobom gnevno, nos i uši odseći će ti, i šta te ostane pašće od mača, i uzeće sinove tvoje i kćeri tvoje, i šta te ostane proždrece oganj.

26 I svući će s tebe haljine, i uzeće krasni nakit tvoj.

27 Tako ću učiniti kraj grdilu tvom i tvom kurvanju u zemlji misirskoj, te nećeš podignuti očiju svojih k njima i nećeš se više sećati Misiraca.

28 Jer ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja ću te dati u ruke onima na koje mrziš, u ruke onima od kojih se odvrátila duša tvoja.

29 I oni će raditi s tobom neprijateljski, i uzeće svu muku tvoju, i ostaviće te голу nugu, te će se otkriti golotinja kurvarstva tvog, i grdilo tvoje i kurvarstvo tvoje.

30 To ću ti učiniti što si se kurvala za narodima, što si se oskvrnila o njihove gadne bogove.

31 Putem sestre svoje išla si, zato ću dati čašu njenu tebi u ruku.

32 Ovako veli Gospod Gospod: Čašu sestre svoje ispićeš duboku i široku, bićeš podsmeħ i rug, jer čaša mnogo bere.

33 Napunićeš se pijanstva i žalosti čašom pustošenja i zatiranja, čašom sestre svoje Samarije.

34 I ispićeš je i iscediti, i razbićeš je, i dojke ćeš svoje pokidati, jer ja rekoh, govori Gospod Gospod.

35 Zato ovako veli Gospod Gospod: Što si me zaboravila i bacila me za ledja svoja, za to i ti nosi grdilo svoje i kurvarstva svoja.

36 Po tom reče mi Gospod: Sine čovečji, hoćeš li suditi Oli i Olivi? Pokaži im gadove

njihove,

³⁷ Da su činile preljubu i da je krv na rukama njihovim i da su činile preljubu s gadnim bogovima svojim i vodile kroz oganj sinove svoje koje su mi rodile, da ih jedu.

³⁸ Još i ovo mi činiše: Skvrniše svetinju moju u isti dan, i subote moje przniše.

³⁹ Jer zaklavši sinove svoje gadnim bogovima svojim dolaziše u svetinju moju istog dana da je oskvrne; i gle, tako činiše usred doma mog.

⁴⁰ I još slaše po ljude da bi došli iz daleka, i oni, čim poslanik bi poslan k njima, gle, odmah dolaziše, i njih radi si se kupala, mazala oči svoje i kitila si se nakitom.

⁴¹ I sedala si na krasan odar, pred kojim beše sto postavljen, i na nj si metala kad moj i ulje moje.

⁴² I beše onde vika veselog mnoštva, i osim ljudi iz gomile dovodjahu Saveje iz pustinje, koji im metahu narukvice na ruke i krasne vence na glave.

⁴³ I rekoh za ostarelu u kurvarstvu: Još će se kurvati.

⁴⁴ I dolažahu k njoj kao što idu k ženi kurvi; tako dolažahu k Oli i Olivi, ženama nevaljalim.

⁴⁵ Zato će im pravedni ljudi suditi kao što se sudi ženama preljubočinicama i kao što se sudi onima koje prolivaju krv; jer su preljubočnice i krv je na rukama njihovim.

⁴⁶ Zato ovako govori Gospod Gospod: Dovešću na njih ljudstvo, i daću ih da se zlostave i oplene.

⁴⁷ I ljudstvo će ih zasuti kamenjem, i iseći će ih mačevima svojim; sinove će njihove i kćeri njihove pobiti, i kuće će njihove spaliti ognjem.

⁴⁸ I tako ću ukinuti nevaljalstvo u zemlji, i naučiće se sve žene da ne rade po vašem nevaljalstvu.

⁴⁹ I vrći će vaše nevaljalstvo na vas, i nosićete grehe gadnih bogova svojih, i poznaćete da sam ja Gospod Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 24

Potom godine devete, desetog meseca, desetog dana, dodje mi reč Gospodnja govoreći:

² Sine čovečji, zapiši ime ovog dana, ovog istog dana; u taj dan dodje car vavilonski na Jerusalem.

³ I kaži priču tom domu odmetničkom, i reci im: Ovako veli Gospod Gospod: pristavi lonac, pristavi, i nalij u nj vode.

⁴ Složi u nj delove, sve dobre delove, stegno i pleće, i napuni ga najboljih kostiju.

⁵ Uzmi najbolje iz stada, i naloži kosti ispod njega, i uzvari dobro da se i kosti raskuvaju u njemu.

⁶ Jer ovako veli Gospod Gospod: Teško gradu krvničkom, loncu, na kome stoji zagorel, s kog neće da sidje zagorel; povadi deo po deo; žreb da se ne baci za nj.

⁷ Jer je krv njegova usred njega; na go kamen metnu je, ne proli je na zemlju da se pokrije prahom.

⁸ Raspalivši gnev da učinim osvetu, metnuću krv njegovu na go kamen da se ne pokrije.

⁹ Zato ovako govori Gospod Gospod: Teško gradu krvničkom! I ja ću naložiti velik oganj.

¹⁰ Nanesi drva, i raspali oganj, neka se straši meso, začini korenjem, i kosti neka izgore.

¹¹ Metni ga praznog na živo ugljevlje da se ugreje i izgori bronza njegova i da se stopi u njemu nečistota njegova i da nestane zagoreli njegove.

- ¹² Lažima dosadio mi je; zato neće izaći iz njega mnoga zagorel njegova; u oganj će zagorel njegova.
- ¹³ U nečistoti je tvojoj grdilo tvoje; jer sam te čistio, ali se ti ne očisti; nećeš se više čistiti od nečistote svoje, dokle ne namirim gnev svoj nad tobom.
- ¹⁴ Ja Gospod govorih; doći će, i izvršiću; neću odustati niti ću žaliti niti ću se raskajati, po putevima tvojim i po delima tvojim sudiće ti, govori Gospod Gospod.
- ¹⁵ Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:
- ¹⁶ Sine čovečji, evo ja ću ti uzeti želju očiju tvojih zlom, ali ne tuži ni plači, niti suza roni.
- ¹⁷ Nemoj uzdisati, ne žali kako biva za mrtvim, metni kapu na glavu, i obuću svoju obuj na noge, i usta svojih nemoj pokriti i hleba ničijeg ne jedi.
- ¹⁸ I govorih ujutru narodu, a uveče mi umre žena; i sutradan učinih kako mi beše zapovedjeno.
- ¹⁹ I reče mi narod: Hoćeš li nam kazati šta nam je to što radiš?
- ²⁰ I odgovorih im: Dodje mi reč Gospodnja govoreći:
- ²¹ Reci domu Izrailjevom: Ovako veli Gospod Gospod: evo, ja ću oskrvniti svetinju svoju, veličanstvo sile vaše, želju očiju vaših i šta je milo duši vašoj; i sinovi će vaši i kćeri vaše koje ostaviste pasti od mača.
- ²² I činićete kako ja činim: usta nećete pokriti i hleba ničijeg nećete jesti;
- ²³ I kape će vam biti na glavama i obuća na nogama; nećete tužiti ni plakati, nego ćete sa bezakonja svojih čileti i uzdisaćete jedan s drugim.
- ²⁴ I Jezekilj će vam biti znak: činićete sve što on čini; kad to dodje, poznaćete da sam ja Gospod Gospod.
- ²⁵ A ti, sine čovečji, u onaj dan kad im uzmem silu njihovu, radost slave njihove, želju očiju njihovih i za čim teži duša njihova, sinove njihove i kćeri njihove,
- ²⁶ U taj dan ko pobjegne, neće li doći k tebi da ti donese glas?
- ²⁷ U taj će se dan otvoriti usta tvoja prema onom ko pobjegne, i govorićeš i nećeš više biti nem; i bićeš im znak, i oni će poznati da sam ja Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 25

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

- ² Sine čovečji, okreni lice svoje prema sinovima Amonovim i prorokuj na njih.
- ³ I reci sinovima Amonovim: Čujte reč Gospoda Gospoda: Ovako veli Gospod Gospod: Što si govorio: Aha! Za svetinju moju, što se oskrvni, i za zemlju Izrailjevu, što opuste, i za dom Judin, što otide u ropstvo;
- ⁴ Zato, evo, ja ću te dati u nasledstvo istočnim narodima, i pogradiće u tebi dvorove sebi, i načiniće sebi kolibe u tebi; oni će jesti plodove tvoje i piti mleko tvoje.
- ⁵ I od Rave ću načiniti obor kamilama i od zemlje sinova Amonovih tor ovčiji, i poznaćete da sam ja Gospod.
- ⁶ Jer ovako veli Gospod Gospod: Što si pljeskao rukama i lupao nogom i veselio se iz srca što si opustošio svu zemlju Izrailjevu,
- ⁷ Zato, evo, ja ću dignuti ruku svoju na te, i daću te narodima da te plene, i istrebiću te izmedju naroda i zatrću te izmedju zemalja, i iskoreniću te, i poznać ćeš da sam ja Gospod.
- ⁸ Ovako veli Gospod Gospod: Što govori Moav i Sir: Eto, dom je Judin kao svi narodi;
- ⁹ Zato, evo, ja ću otvoriti stranu Moavovu od gradova, od gradova na medji, krasnu zemlju

vet-jesimotsku, valmeonsku i Kirijat-ajimsku,

¹⁰ Narodima istočnim iza zemlje sinova Amonovih, i daću im je u nasledstvo da nema spomena sinovima Amonovim među narodima.

¹¹ I na Moavcima ću izvršiti svoje sudove, i poznaće da sam ja Gospod.

¹² Ovako veli Gospod Gospod: Što se Edom osveti domu Judinom i teško skrivi osvetivši im se,

¹³ Zato ovako veli Gospod Gospod: Dignuću ruku svoju na edomsku i istrebiću iz nje i ljude i stoku, i obratiću je u pustoš, od Temana do Dedana pašće od mača.

¹⁴ I osvetiću se Edomcima rukom naroda svog Izrailja, i učiniće s Edomcima po gnevnom mom i po jarosti mojoj, i poznaće moju osvetu, govori Gospod Gospod.

¹⁵ Ovako veli Gospod Gospod: Što Filisteji radiše iz osvete, i osvetiše se radujući se iz srca i potirući iz stare mržnje,

¹⁶ Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo ja ću dignuti ruku svoju na Filisteje, i istrebiću Hereteje, i potrću ostatak od primorja.

¹⁷ I učiniću na njima veliku osvetu karanjem gnevnim, i poznaće da sam ja Gospod kad izvršim osvetu svoju na njima.

ПОГЛАВЉЕ 26

A jedanaeste godine prvi dan meseca dodje mi reč Gospodnja govoreći:

² Sine čovečji, što Tir govori za Jerusalim: Ha, ha! Razbiše se vrata narodima, obratiše se k meni, napuniću se kad opuste;

³ Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo mene na te, Tire, i dovešću mnoge narode na te kao da bih doveo more s valima njegovim.

⁴ I oni će obaliti zidove tirske i kule u njemu raskopati, i omešću prah njegov i pretvoriću ga u go kamen.

⁵ I postaće mesto da se razastiru mreže usred mora, jer ja govorih, veli Gospod Gospod, i biće grabež narodima.

⁶ I kćeri njegove po polju izginuće od mača, i poznaće da sam ja Gospod.

⁷ Jer ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja ću dovesti na Tir Navuhodonosora, cara vavilonskog sa severa, cara nad carevima, s konjima i s kolima i s konjicima i s vojskama i mnogim narodom.

⁸ Kćeri tvoje po polju pobiće mačem, i načiniće prema tebi kule, i iskopaće opkope prema tebi, i podignuće prema tebi štitove.

⁹ I namestiće ubojne sprave prema zidovima tvojim, i razvaliće kule tvoje oružjem svojim.

¹⁰ Od mnoštva konja njegovih pokriće te prah, od praske konjika i točkova i kola zatrešće se zidovi tvoji, kad stane ulaziti na tvoja vrata kao što se ulazi u grad isprovaljivan.

¹¹ Kopitima konja svojih izgaziće sve ulice tvoje, pobiće narod tvoj mačem, i stupovi sile tvoje popadaće na zemlju.

¹² I popleniće blago tvoje i razgrabiti trg tvoj, i razvaliće zidove tvoje i lepe kuće tvoje razoriti, i kamenje tvoje i drva tvoja i prah tvoj baciće u vodu.

¹³ I prekinuću jeku pesama tvojih, i glas kitara tvojih neće se više čuti.

¹⁴ I učiniću od tebe go kamen, bićeš mesto gde se razastiru mreže, ne nećeš se više sazidati; jer ja Gospod govorih, veli Gospod Gospod.

¹⁵ Ovako veli Gospod Gospod Tiru: Neće li se zadrmati ostrva od praske padanja tvog, kad zajauču ranjenici, kad pokolj bude u tebi?

- ¹⁶ Svi će knezovi morski sići s prestola svojih i skinuće sa sebe plašte i svući sa sebe vezene haljine, i obući će se u strah; sedeće na zemlji, i drhtaće svaki čas i čuditi se tebi.
- ¹⁷ I naricaće za tobom i govoriće ti: Kako propade, slavni grade! U kome življahu pomorci, koji beše jak na moru, ti i stanovnici tvoji, koji strah zadavahu svima koji življahu u tebi.
- ¹⁸ Sad će se uzdrhtati ostrva kad padneš, i smešće se ostrva po moru od propasti tvoje.
- ¹⁹ Jer ovako veli Gospod Gospod: Kad te učinim pustim gradom, kao što su gradovi u kojima se ne živi, kad pustim na te bezdanu, i velika te voda pokrije,
- ²⁰ I kad te svalim s onima koji silaze u jamu k starom narodu, i namestim te na najdonjim krajevima zemlje, u pustinji staroj s onima koji silaze u jamu, da se ne živi u tebi, tada ću opet postaviti slavu u zemlji živih.
- ²¹ Učiniću da budeš strahota kad te nestane, i tražiće te i nećeš se naći do veka, govori Gospod Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 27

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

- ² I ti sine čovečji, nariči za Tirom,
- ³ I reci Tiru, koji stoji na ulasku morskom, koji trguje s narodima na mnogim ostrvima: Ovako veli Gospod Gospod: Tire, ti govoraše: Ja sam sasvim lep.
- ⁴ Medje su ti u srcu morskom; koji te zidaše, načiniše te sasvim lepim.
- ⁵ Od jela senirskih gradiše ti daske, kedre s Livana uzimaše da ti grade stupove.
- ⁶ Od hrastova vasanskih gradiše ti vesla, sedišta ti gradiše od slonove kosti i od šimšira s ostrva kitejskih.
- ⁷ Tanko platno misirsko izmetano razapinjao si da su ti jedra; porfirom i skerletom s ostrva eliskih pokrивao si se.
- ⁸ Stanovnici sidonski i arvadski behu ti veslari; mudraci tvoji, Tire, što behu u tebi, behu ti krmari.
- ⁹ Starešine i mudraci gevalski opravljahu u tebi šta bi ti se pokvarilo; sve ladje morske i ladjari behu u tebi trgujući s tobom.
- ¹⁰ Persijanci i Ludeji i Puteji behu u vojsci tvojoj tvoji vojnici; štitove i šlemove vešahu u tebi; oni te ukrašavahu.
- ¹¹ Sinovi arvadski s tvojom vojskom behu na zidovima tvojim unaokolo, i Gamadeji behu u kulama tvojim, štitove svoje vešahu na zidovima tvojim unaokolo, oni ti dovršivahu lepotu.
- ¹² Tarsis trgovaše s tobom mnogim svakojakim blagom; sa srebrom, s gvoždjem, s kositerom i s olovom dolazahu na sajmove tvoje.
- ¹³ Javan, Tuval i Meseh behu tvoji trgovci; s dušama ljudskim i sudima bronzanim dolazahu na sajmove tvoje.
- ¹⁴ A koji su od doma Togarminog, s konjima i konjicima i mazgama dolazahu na sajmove tvoje.
- ¹⁵ Sinovi Dedanovi behu trgovci tvoji, mnogih ostrva trgovina beše u tvojim rukama; kosti slonove i drvo evenovo donošahu ti u promenu.
- ¹⁶ Sirija trgovaše s tobom mnoštvom dela tvojih, dolažaše na sajmove tvoje sa smaragdom i porfirom i uzvodom i tankim platnom, i koralom i ahatom.
- ¹⁷ Juda i zemlja Izrailjeva behu tvoji trgovci, dolazahu na sajmove tvoje sa pšenicom minitskom i finičkom i medom i uljem i balsamom.
- ¹⁸ Damask trgovaše s tobom mnoštvom dela tvojih, mnoštvom svakog blaga, vinom

helvonskim i belom vunom.

19 I Dan i Javan i Mosel dolažahu na sajmove tvoje; uradjeno gvoždje i kasiju i cimet menjahu s tobom.

20 Dedan trgovaše s tobom skupocenim prostirkama za kola.

21 Arapi i svi knezovi kidarski trgovahu s tobom; s jaganjcima i ovnovima i jarcima dolažahu na sajmove tvoje.

22 Trgovci savski i ramski trgovahu s tobom; dolažahu na sajmove tvoje sa svakojakim mirisima i svakojakim dragim kamenjem i zlatom.

23 Haran i Kana i Eden, trgovci savski, Asur i Hilmad trgovahu s tobom.

24 Ti trgovahu s tobom svakojakim stvarima, porfirom i uzvodom i kovčezima bogatih nakita, koji se svezivahu užima i behu od kedra.

25 Ladje tarsiske behu prve u tvojoj trgovini, i ti beše veoma pun i veoma slavan u srcu morskom.

26 Veslari tvoji odvezoše te na pučinu; vetar istočni razbi te usred mora.

27 Blago tvoje i sajmovi tvoji, trgovina tvoja, ladjari tvoji i krmari tvoji i koji opravljahu kvarne ladje tvoje, i trgovci tvoji i svi vojnici tvoji i sav narod što beše u tebi pašće u srce moru kad ti propadneš.

28 Od vike tvojih krmara uskolebaće se vali morski.

29 I izaći će iz loža svojih svi veslari, ladjari, svi krmari morski, i staće na zemlju.

30 I povikaće za tobom glasno i zaridati gorko, i posuće prahom glave svoje i po pepelu će se valjati.

31 I za tobom će se načiniti ćelavi, i pripasaće kostret, i plakaće za tobom gorko iz srca, i gorko će ridati.

32 I za tobom će zapevati u žalosti svojoj i naricaće za tobom: Ko je bio kao Tir, oboreni usred mora?

33 Kad izlažahu trgovi tvoji iz mora, sitio si mnoge narode, mnoštvom svog bogatstva i trgovine svoje obogaćivao si careve zemaljske.

34 Kad te razbi more na dubokoj vodi, trgovina tvoja i sav narod tvoj u tebi pade.

35 Svi ostrvljani prepadoše se od tebe, i carevi njihovi uzdrhtaše se i prebledеше u licu.

36 Trgovci po narodima zazviždaše nad tobom: postao si strahota, i neće te biti do veka.

ПОГЛАВЉЕ 28

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

2 Sine čovečji, reci knezu tirskom: Ovako veli Gospod Gospod: Što se ponese srce tvoje, te veliš: Ja sam Bog, sedim na prestolu Božjem usred mora; a čovek si a ne Bog, i izjednačuješ srce svoje sa srcem Božjim;

3 Eto mudriji si od Danila, nikakva tajna nije sakrivena od tebe;

4 Stekao si blago mudrošću svojom i razumom svojim, i nasuo si zlata i srebra u riznice svoje;

5 Veličinom mudrosti svoje u trgovini svojoj umnožio si blago svoje, te se ponese srce tvoje blagom tvojim;

6 Zato ovako veli Gospod Gospod: Što izjednačuješ srce svoje sa srcem Božjim,

7 Zato, evo, ja ću dovesti na tebe inostrance najljuće izmedju naroda, i oni će istrgnuti mačeve svoje na lepotu mudrosti tvoje, i ubiće svetlost tvoju.

- ⁸ Svaliće te u jamu i umrećeš usred mora smrću pobijenih.
- ⁹ Hoćeš li pred krvnikom svojim kazati: Ja sam Bog, kad si čovek, a ne Bog u ruci onog koji će te ubiti?
- ¹⁰ Umrećeš smrću neobrezanih od ruke tudjinske; jer ja rekoh, govori Gospod Gospod.
- ¹¹ Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:
- ¹² Sine čovečji, nariči za carem tirskim, i reci mu: Ovako veli Gospod Gospod: Ti si pečat savršenstva, pun si mudrosti, i sasvim si lep.
- ¹³ Bio si u Edemu, vrtu Božjem; pokrivalo te je svako drago kamenje: sarad, topaz, dijamant, hrisolit, onih, jaspis, safir, karbunkul, smaragd i zlato; onaj dan kad si se rodio načinjeni ti biše bubnji tvoji i svirale.
- ¹⁴ Ti si bio heruvim, pomazan da zaklanjaš; i ja te postavih; ti beše na svetoj gori Božijoj, hodjaše posred kamenja ognjenog.
- ¹⁵ Savršen beše na putevima svojim od dana kad se rodi dokle se ne nadje bezakonje na tebi.
- ¹⁶ Od mnoštva trgovine svoje napunio si se iznutra nasilja, i grešio si; zato ću te baciti kao nečistotu s gore Božje, i zatrću te izmedju kamenja ognjenog, heruvime zaklanjaču!
- ¹⁷ Srce se tvoje ponese lepotom tvojom, ti pokvari mudrost svoju svetlošću svojom; baciću te na zemlju, pred careve ću te položiti da te gledaju.
- ¹⁸ Od mnoštva bezakonja svog, od nepravde u trgovini svojoj oskrvni si svetinju svoju; zato ću izvesti oganj ispred tebe, koji će te proždreti, i obratiću te u pepeo na zemlji pred svima koji te gledaju.
- ¹⁹ Svi koji te poznaju medju narodima prepašće se od tebe; bićeš strahota, i neće te biti do veka.
- ²⁰ Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:
- ²¹ Sine čovečji, okreni lice svoje prema Sidonu, i prorokuj protiv njega,
- ²² I reci: Ovako veli Gospod Gospod: Evo me na tebe, Sidone, i proslaviću se usred tebe, i poznaće se da sam ja Gospod kad izvršim sudove na njemu i posvetim se u njemu.
- ²³ I poslaću pomor u nj, i krv na ulice njegove, i pobijeni će padati usred njega od mača, koji će navaliti na njih sa svih strana, i poznaće da sam ja Gospod.
- ²⁴ I neće više biti domu Izrailjevom trn koji bode ni žalac koji zadaje bol više od svih suseda njihovih, koji ih plene; i poznaće da sam ja Gospod Gospod.
- ²⁵ Ovako veli Gospod Gospod: Kad skupim dom Izrailjev iz naroda medju koje su rasejani, i posvetim se u njima pred narodima i nasele se u svojoj zemlji koju dadoh sluzi svom Jakovu,
- ²⁶ Tada će živeti u njoj bez straha, i gradiće kuće, i sadiće vinograde, i živeće bez straha kad izvršim sudove na svima koji ih pleniše sa svih strana, i poznaće da sam ja Gospod Bog njihov.

ПОГЛАВЉЕ 29

Godine desete, desetog meseca, dvanaestog dana, dodje mi reč Gospodnja govoreći:

- ² Sine čovečji, okreni lice svoje prema Faraonu caru misirskom, i prorokuj protiv njega i protiv svega Misira.
- ³ Govori i reci: Ovako veli Gospod Gospod: evo me na te, Faraone care misirski, zmaju veliki što ležiš usred reka svojih, koji reče: Moja je reka; ja sam je načinio sebi.
- ⁴ Zato ću ti metnuti u čeljusti udicu, i učiniću da se ribe u rekama tvojim nahvataju na

krljušti tvoje; i izvući ću te iz reka tvojih i sve ribe iz reka tvojih nahvatane na krljušti tvoje.

⁵ I ostaviću u pustinji tebe i sve ribe iz tvojih reka, i pašćeš na zemlju i nećeš se pokupiti ni sabrati, zverima zemaljskim i pticama nebeskim daću te da te jedu.

⁶ I svi će stanovnici misirski poznati da sam ja Gospod; jer su štap od trske domu Izrailjevom.

⁷ Kad te uhvatiše u ruku, ti se slomi i raseče im sve rame; a kad se nasloniše na te, ti se prebi i probode im sva bedra.

⁸ Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja ću pustiti na te mač, i istrebiću iz tebe ljude i stoku.

⁹ I zemlja će se misirska opustošiti i biti pusta, i poznaće se da sam ja Gospod, jer reče: Moja je reka, i ja sam je načinio.

¹⁰ Zato evo me na tebe i na reke tvoje, i obratiću zemlju misirsku u pustoš i samu pustinju, od kule sinske do medje etiopske.

¹¹ Neće prelaziti preko nje nogom svojom čovek, niti će živinče nogom svojom prelaziti preko nje, i neće se živeti u njoj četrdeset godina.

¹² I učiniću od zemlje misirske pustoš medju zemljama opustošenim, i gradovi će njeni medju pustim gradovima biti pustoš četrdeset godina, i rasejaću Misirce medju narode i razasuću ih po zemljama.

¹³ Jer ovako veli Gospod Gospod: Posle četrdeset godina skupiću Misirce iz naroda u koje budu rasejani.

¹⁴ I povratiću roblje misirsko, i dovešću ih opet u zemlju Patros, na postojbinu njihovu, i onde će biti malo carstvo.

¹⁵ Malo će biti mimo ostalih carstava, niti će se više uzdignuti nad narode, jer ću ih smanjiti da ne vladaju narodima.

¹⁶ I neće više biti domu Izrailjevom uzdanica da napominje bezakonje kad bi gledali za njima; i poznaće da sam ja Gospod Gospod.

¹⁷ A dvadeset sedme godine, prvog meseca, prvog dana, dodje mi reč Gospodnja govoreći:

¹⁸ Sine čovečji, Navuhodonosor car vavilonski zadade vojsci svojoj tešku službu protiv Tira; svaka glava očelavi i svako se rame odre, a plate ne bi ni njemu ni vojsci njegovoj od Tira za službu kojom služiše protiv njega.

¹⁹ Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo ja dajem Navuhodonosoru caru vavilonskom zemlju misirsku, i on će odvesti narod i odneti plen i pograbitigrabež, i to će biti plata njegovoj vojsci.

²⁰ Za trud kojim se trudio oko toga dadoh mu zemlju misirsku, jer se za me trudiše, govori Gospod Gospod.

²¹ U onaj ću dan učiniti da naraste rog domu Izrailjevom, i tebi ću otvoriti usta medju njima, i znaće da sam ja Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 30

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

² Sine čovečji prorokuj i reci: Ovako veli Gospod Gospod: Ridajte: Jaoh dana!

³ Jer je blizu dan, blizu je dan Gospodnji, oblačan dan, vreme narodima.

⁴ I mač će doći na Misir, i strah će biti u etiopskoj, kad stanu padati pobijeni u Misiru, kad se zarobi mnoštvo njegovo i raskopaju se temelji njegovi.

- ⁵ Etiopljani i Puteji i Ludeji i sva mešavina i Huveji i sinovi zemalja medju kojima je vera, pašće s njima od mača.
- ⁶ Ovako veli Gospod: Pašće koji podupiru Misir, i ponos sile njegove oboriće se, od kule sinske pašće u njemu, govori Gospod Gospod.
- ⁷ I biće pusti medju pustim zemljama, i gradovi će njegovi biti medju pustim gradovima.
- ⁸ I poznaće da sam ja Gospod kad zapalim oganj u Misiru i svi se pomoćnici njegovi satru.
- ⁹ U onaj će dan izaći poslanici od mene na ladjama da uplaše etiopsku bezbrižnu, i biće medju njima strah velik kao dana misirskog; jer evo, ide.
- ¹⁰ Ovako veli Gospod Gospod: Pogubiću mnoštvo misirsko rukom Navuhodonosora cara vavilonskog.
- ¹¹ On i narod njegov s njim, najljući izmedju naroda, biće dovedeni da zatraze zemlju, i izvući će mačeve svoje na Misir i napuniće zemlju pobijenih.
- ¹² I isušiću reke, i predaću zemlju u ruke zlim ljudima; i opusteću zemlju i šta je u njoj rukom tudjinskom. Ja Gospod govorih.
- ¹³ Ovako veli Gospod Gospod: i gadne ću bogove potrti, i istrebiću likove u Nofu, i neće više biti kneza iz zemlje misirske, i pustiću strah u zemlju misirsku.
- ¹⁴ I opustošiću Patros, i upaliću Soan, i izvršiću sud na Novu.
- ¹⁵ I izliću gnev svoj na Sin, grad misirski, i istrebiću ljudstvo u Novu.
- ¹⁶ Kad zapalim oganj u Misiru, ljuto će se uzmučiti Sin, i Nov će se raspasti, i Nof će biti u teskobi svaki dan.
- ¹⁷ Mladići avinski i pi-vesetski pašće od mača, a devojke će otići u ropstvo.
- ¹⁸ I u Tafnesu će pomrknuti dan kad polomim onde prevornice misirske i nestane u njemu ponosa sile njegove; oblak će ga pokriti; a kćeri će njegove otići u ropstvo.
- ¹⁹ I izvršiću sudove na Misiru, i oni će poznati da sam ja Gospod.
- ²⁰ Opet jedanaeste godine, prvog meseca, sedmog dana, dodje mi reč Gospodnja govoreći:
- ²¹ Sine čovečji, slomih mišicu Faraonu caru misirskom, i eto neće se zaviti da se leži, neće se metnuti zavoj niti će se zaviti da bi se okrepila i mogla držati mač.
- ²² Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo me na Faraona cara misirskog, i slomiću mu mišice, i zdravu i slomljenu, i izbiću mu mač iz ruke.
- ²³ I rasejaću Misirce po narodima, i razasuću ih po zemljama.
- ²⁴ I ukrepiću mišicu caru vavilonskom, i daću mu u ruku svoj mač, i polomiću mišice Faraonu, i ječaće pred njim kao što ječi čovek ranjen na smrt.
- ²⁵ Da, ukrepiću mišice caru vavilonskom, a Faraonu će mišice klonuti, i poznaće se da sam ja Gospod, kad dam mač svoj u ruku caru vavilonskom da njim zamahne na zemlju misirsku.
- ²⁶ I rasejaću Misirce medju narodima i razasuću ih po zemljama, i poznaće da sam ja Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 31

A jedanaeste godine, trećeg meseca, prvog dana, dodje mi reč Gospodnja govoreći:

² Sine čovečji, kaži Faraonu caru misirskom i narodu njegovom: Na šta si nalik u veličini svojoj?

³ Eto, Asirac beše kedar na Livanu, lepih grana i debelog hlada i visokog rasta, kome

vrhovi behu medju gustim granama.

⁴ Voda ga odgoji, bezdana ga uzvisi; ona rekama svojim tečaše oko njegovog stabla i puštaše potoke svoje k svim drvetima poljskim.

⁵ Zato rast njegov nadvisi sva drveta poljska, i umnožiše se grane njegove, i od mnoštva vode raširiše se odvode njegove kad ih puštaše.

⁶ Na granama njegovim vijahu gnezda sve ptice nebeske, i pod granama njegovim sve zveri poljske ležahu se, i u hladu njegovom sedjahu svi veliki narodi.

⁷ I beše lep veličinom svojom i dužinom grana svojih, jer mu koren beše kod velike vode.

⁸ Kedri u vrtu Božjem ne mogahu ga zakloniti, jele ne mogahu se izjednačiti s njegovim granama, i javori ne behu kao ogranci njegovi; nijedno drvo u vrtu Božjem ne beše na lepotu tako kao on.

⁹ Učinih ga lepog mnoštvom grana da mu zavidjahu sva drveta edemska što behu u vrtu Božjem.

¹⁰ Zato ovako veli Gospod Gospod: Što je visok narastao, i digao vrh svoj medju guste grane, i srce se njegovo ponelo visinom njegovom,

¹¹ Zato ga dadoh u ruku najsilnijem medju narodima da čini s njim šta hoće, odvrgoh ga za bezbožnost njegovu.

¹² I tudjinci, najljući izmedju naroda, posekoše ga i ostaviše ga; grane mu popadaše po gorama i po svim dolinama, i ogranci mu se izlomiše po svim potocima na zemlji; i svi narodi zemaljski otidoše iz hlada njegovog i ostaviše ga.

¹³ Na izvaljenom panju njegovom stanuju sve ptice nebeske, i na granama su njegovim sve zveri poljske,

¹⁴ Da se ne ponosi visinom svojom ni jedno drvo kraj vode i ne diže vrha svog medju guste grane, i od svih što se natapaju da se ni jedno ne uzda u sebe radi svoje veličine; jer su svi predani na smrt, bačeni u najdonji kraj zemlje medju sinove ljudske s onima koji silaze u jamu.

¹⁵ Ovako veli Gospod Gospod: U koji dan sidje u grob, učinih žalost, pokrih bezdanu njega radi, i ustavih reke njene, i velika voda stade, i rascvelih za njim Livan, i sva drveta poljska povenuše za njim.

¹⁶ Praskom padanja njegovog ustresoh narode, kad ga svalih u grob s onima koji silaze u jamu; i utešiše se na najdonjoj strani zemlje sva drveta edemska, što je najbolje i najlepše na Livanu, sva što se natapahu.

¹⁷ I oni sidjoše s njim u grob k onima što su pobijeni mačem, i mišica njegova, i koji sedjahu u hladu njegovom medju narodima.

¹⁸ Na koje si medju drvetima edemskim nalik slavom i veličinom? Ali ćeš biti oboren s drvetima edemskim u najdonji kraj zemlje, medju neobrezanima ćeš ležati s onima koji su pobijeni mačem. To je Faraon i sav narod njegov, govori Gospod Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 32

Opet dvanaeste godine, dvanaestog meseca, prvog dana, dodje mi reč Gospodnja govoreći:

² Sine čovečji, nariči za Faraonom carem misirskim, i reci mu: Ti si kao lavić medju narodima i kao zmaj u moru, i prolaziš reke svoje i mutiš vodu nogama svojim i gaziš po rekama njenim.

³ Ovako veli Gospod Gospod: Razapeću ti mrežu svoju sa zborom mnogih naroda, i izvući će te u mojoj mreži.

- ⁴ I ostaviću te na zemlji, i baciću te u polje, i pustiću sve ptice nebeske da sedaju na te, i nasitiću tobom zveri sa sve zemlje.
- ⁵ I razmetnuću meso tvoje po gorama i napuniću doline gomilama od tebe.
- ⁶ I zemlju gde plivaš napojiću krvlju tvojom do vrh gora, i potoci će biti puni tebe.
- ⁷ I kad te ugasim, zastreću nebo, i zvezde na njemu pomračiti, sunce ću zakloniti oblakom, i mesec neće svetliti svetlošću svojom.
- ⁸ Sva ću svetla videla na nebu pomračiti za tobom, i pustiću tamu na tvoju zemlju, govori Gospod Gospod.
- ⁹ I ustrašiću srce mnogih naroda kad objavim propast tvoju medju narodima, po zemljama kojih ne znaš.
- ¹⁰ I udiviću tobom mnoge narode, i carevi će se njihovi zgroziti od tebe, kad mahnem mačem svojim pred njima, i drhtaće svaki čas svaki za dušu svoju u dan kad padneš.
- ¹¹ Jer ovako veli Gospod Gospod: Mač cara vavilonskog doći će na te.
- ¹² Mačevima junačkim povaljaću mnoštvo tvoje, mačevima najljućih izmedju naroda; one će razoriti ponos Misiru, i sve će se mnoštvo njegovo potrti.
- ¹³ I potrću svu stoku njegovu pokraj velikih voda, te ih neće više mutiti noga čovečija niti će ih papak od kakve životinje mutiti.
- ¹⁴ Tada ću stišati vodu njihovu, i učiniću da potoci njihovi teku kao ulje, govori Gospod Gospod.
- ¹⁵ Kad opustim zemlju misirsku i ona bude bez svega što je u njoj, i pobijem sve koji žive u njoj, tada će poznati da sam ja Gospod.
- ¹⁶ Ovo je naricanje što će se naricati; tako će naricati kćeri narodne, za Misirom i za svim mnoštvom njegovim naricaće, govori Gospod Gospod.
- ¹⁷ Po tom dvanaeste godine, petnaesti dan istog meseca, dodje mi reč Gospodnja govoreći:
- ¹⁸ Sine čovečji, nariči za mnoštvom misirskim, i svali njih i kćeri jakih naroda u najdonji kraj zemlje s onima koji silaze u jamu.
- ¹⁹ Od koga si lepši? Sidji i lezi s neobrezanima.
- ²⁰ Pašće posred pobijenih mačem, mač je dat, vucite ga i sve mnoštvo njegovo.
- ²¹ Govoriće mu najhrabriji junaci isred groba s pomoćnicima njegovim, koji sidjoše i leže neobrezani, pobijeni mačem.
- ²² Onde je Asirac i sav zbor njegov, grobovi su mu oko njega, svi su pobijeni, pali od mača.
- ²³ Grobovi su mu u dnu jame, a zbor mu je oko njegovog groba; svi su pobijeni, pali od mača, koji zadavahu strah zemlji živih.
- ²⁴ Onde je Elam i sve mnoštvo njegovo oko njegovog groba; svi su pobijeni, pali od mača, koji sidjoše neobrezani na najdonji kraj zemlje, koji zadavahu strah zemlji živih; i nose sramotu svoju s onima koji silaze u jamu.
- ²⁵ Medju pobijenima namestiše postelju njemu i svemu mnoštvu njegovom, grobovi su mu oko njega, svi su neobrezani pobijeni mačem, koji zadavahu strah zemlji živih; i nose sramotu svoju s onima koji silaze u jamu, metnuti su medju pobijene.
- ²⁶ Onde je Meseh, Tuval i sve mnoštvo njegovo, grobovi su mu oko njega, svi su neobrezani pobijeni mačem, koji zadavahu strah zemlji živih.
- ²⁷ Ali ne leže medju junacima koji padoše izmedju neobrezanih, koji sidjoše u grob s oružjem svojim, i metnuše mačeve pod glave svoje, i bezakonje njihovo leži na kostima njihovim, ako i behu junaci strašni na zemlji živih.

- ²⁸ I ti ćeš se satrti medju neobrezanima, i ležaćeš kod pobijenih mačem.
- ²⁹ Onde je Edom, carevi njegovi i svi knezovi njegovi, koji su sa silom svojom metnuti medju pobijene mačem; leže medju neobrezanima i s onima koji sidjoše u jamu.
- ³⁰ Onde su svi knezovi severni i svi Sidonci, koji sidjoše k pobijenima sa strahom svojim, stideći se sile svoje; i leže neobrezani s onima koji su pobijeni mačem, i nose sramotu svoju s onima koji sidjoše u jamu.
- ³¹ Njih će videti Faraon, i utešiće se za svim mnoštvom svojim, Faraon i sva vojska njegova, pobijeni mačem, govori Gospod Gospod.
- ³² Jer zadadoh svoj strah zemlji živih, i Faraon će i sve mnoštvo njegovo ležati medju neobrezanima s onima koji su pobijeni mačem, govori Gospod Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 33

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

- ² Sine čovečji, govori sinovima naroda svog, i kaži im: Kad pustim na koju zemlju mač, ako narod one zemlje uzme koga izmedju sebe, i postave ga sebi za stražara,
- ³ I on videvši mač gde ide na zemlju zatrubi u trubu, i opomene narod,
- ⁴ Ako se ko čuvši trubu ne uzme na um, i mač došavši pogubi ga, krv će njegova biti na njegovoj glavi.
- ⁵ Jer ću glas trubni, i ne uze se na um, krv će njegova biti na njemu; da se uze na um, sačuvao bi dušu svoju.
- ⁶ Ako li stražar videvši mač gde ide ne zatrubi u trubu i narod ne bude opomenut, a mač došav pogubi koga izmedju njih, taj će poginuti za svoje bezakonje, ali ću krv njegovu iskati iz ruke stražareve.
- ⁷ I tebe, sine čovečji, tebe postavih stražarem domu Izrailjevom; slušaj dakle reč iz mojih usta i opominji ih od mene.
- ⁸ Kad kažem bezbožniku: Bezbožniče, poginućeš; a ti ne progovoriš i ne opomeneš bezbožnika da se prodje puta svog; taj će bezbožnik poginuti za svoje bezakonje; ali ću krv njegovu iskati iz tvoje ruke.
- ⁹ Ako li ti opomeneš bezbožnika da se vrati sa svog puta, a on se ne vrati sa svog puta, on će poginuti za svoje bezakonje, a ti ćeš sačuvati dušu svoju.
- ¹⁰ Zato ti, sine čovečji, reci domu Izrailjevom: Vi govorite ovako i kažete: Prestupi naši i gresi naši na nama su, i s njih propadamo; kako bismo živeli?
- ¹¹ Reci im: Tako bio ja živ, govori Gospod Gospod, nije mi milo da umre bezbožnik, nego da se vrati bezbožnik sa svog puta i bude živ; vratite se, vratite se sa zlih puteva svojih, jer zašto da mrete, dome Izrailjev?
- ¹² Zato ti, sine čovečji, reci sinovima naroda svog: Pravednog neće izbaviti pravda njegova kad zgreši, i bezbožnik neće propasti sa bezbožnosti svoje kad se vrati od bezbožnosti svoje, kao što pravednik ne može s nje živeti kad zgreši.
- ¹³ Kad kažem pravedniku da će doista živeti, a on se pouzda u pravdu svoju pa učini nepravdu, od sve pravde njegove ništa se neće spomenuti, nego će poginuti s nepravde svoje koju učini.
- ¹⁴ A kad kažem bezbožniku: Doista ćeš poginuti, a on se obrati od greh svog i stane činiti sud i pravdu,
- ¹⁵ I vrati bezbožnik zalog, i vrati šta je oteo, i stane hoditi po uredbama životnim ne čineći bezakonja, doista će biti živ, neće umreti.

- 16** Od svih greha što je zgrešio ništa mu se neće spomenuti; činio je sud i pravdu, doista će živ biti.
- 17** A sinovi naroda tvog govore: Nije prav put Gospodnji; a njihov put nije prav.
- 18** Kad se pravednik odvрати od pravde svoje i učini nepravdu, poginuće s toga.
- 19** A kad se bezbožnik odvрати od svoje bezbožnosti i učini sud i pravdu, on će živ biti s toga.
- 20** A vi govorite: Nije prav put Gospodnji. Sudiću vam, dome Izrailjev, svakome po putevima njegovim.
- 21** A dvanaeste godine robovanja našeg, desetog meseca, petog dana dodje k meni jedan koji uteče iz Jerusalima, i reče: Uze se grad.
- 22** A ruka Gospodnja dodje nada me uveče pre nego dodje onaj što pobeže, i otvori mi usta dokle onaj dodje k meni ujutru; otvoriše mi se usta, te više ne ćutah.
- 23** I dodje mi reč Gospodnja govoreći:
- 24** Sine čovečji, koji žive u onim pustolinama u zemlji Izrailjevoj govore i kažu: Avram beše jedan, i nasledi ovu zemlju; a nas je mnogo; nama je data ova zemlja u nasledstvo.
- 25** Zato im reci: Ovako veli Gospod Gospod: Jedete s krvlju, i oči svoje podižete ka gadnim bogovima svojim, i krv prolivate, i hoćete da nasledite zemlju?
- 26** Opirete se na mač svoj, činite gadove, i skvrnite svaki ženu bližnjeg svog, i hoćete da nasledite zemlju?
- 27** Ovako im reci: Ovako veli Gospod Gospod: Tako ja živ bio, koji su u pustolinama, pašće od mača; i koji je u polju, zverima ću ga dati da ga izjedu; a koji su po gradovima i po pećinama, od pomora će pomreti.
- 28** Tako ću sasvim opusteti tu zemlju, i nestaće ponosa sile njene, i opusteće gore Izrailjeve da neće niko prolaziti.
- 29** I oni će poznati da sam ja Gospod kad zemlju sasvim opustim za sve gadove njihove što činiše.
- 30** A o tebi, sine čovečji, sinovi naroda tvog kazuju o tebi uza zidove i na vratima kućnim, i govore jedan drugom, svaki bratu svom, i vele: Hodite i čujte kakva reč dodje od Gospoda.
- 31** I dolaze k tebi kao kad se narod skuplja, i narod moj seda pred tobom, i sluša reči tvoje, ali ih ne izvršuje; u ustima su im ljupke, a srce njihovo ide za svojim lakomstvom.
- 32** I gle, ti si im kao ljupka pesma, kao čovek lepog glasa i koji dobro svira; slušaju reči tvoje, ali ih ne izvršuju.
- 33** Ali kad to dodje, a evo ide, onda će poznati da je bio prorok među njima.

ПОГЛАВЉЕ 34

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

- 2** Sine čovečji, prorokuj protiv pastira Izrailjevih, prorokuj i reci tim pastirima: Ovako veli Gospod Gospod: Teško pastirima Izrailjevim koji pasu sami sebe! Ne treba li stado da pasu pastiri?
- 3** Pretilinu jedete i vunom se odevate, koljete toвно, stada ne pasete.
- 4** Slabih ne krepite, i bolesne ne lečite, ranjene ne zavijate, odagnane ne dovodite natrag, izgubljene ne tražite, nego silom i žestinom gospodarite nad njima.
- 5** I raspršaše se nemajući pastira, i raspršavši se postaše hrana svim zverima poljskim.
- 6** Ovce moje lutaju po svim gorama i po svim visokim humovima; i po svoj zemlji

raspršane su ovce moje, i nema nikoga da pita za njih, nikoga da ih traži.

⁷ Zato, pastiri, čujte reč Gospodnju;

⁸ Tako ja bio živ, govori Gospod Gospod, što stado moje posta grabež, i ovce moje postase hrana svim zverima poljskim nemajući pastira, i pastiri moji ne traže stada mog, nego pastiri pasu sami sebe, a stada mog ne pasu;

⁹ Zato, pastiri, čujte reč Gospodnju;

¹⁰ Ovako veli Gospod Gospod: Evo me na te pastire, i iskaću stado svoje iz njihovih ruku, i neću im dati više da pasu stado, i neće više pastiri pasti sami sebe, nego ću oteti ovce svoje iz usta njihovih i neće im biti hrana.

¹¹ Jer ovako veli Gospod Gospod: Evo me, ja ću tražiti ovce svoje i gledati ih.

¹² Kao što pastir traži stado svoje kad je kod ovaca svojih raspršenih, tako ću tražiti ovce svoje i oteću ih iz svih mesta kuda se raspršase kad beše oblačno i mračno.

¹³ I izvešću ih iz naroda, i pokupiću ih iz zemalja, i dovešću ih u zemlju njihovu, i pašću ih na gorama Izrailjevim pokraj potoka i po svim mestima naseljenim u zemlji.

¹⁴ Na dobroj paši pašću ih, i tor će im biti na visokim gorama izrailjevim; onde će ležati u dobrom toru i po obilatoj će paši pasti na gorama Izrailjevim.

¹⁵ Ja ću pasti stado svoje, i ja ću ih odmarati, govori Gospod Gospod.

¹⁶ Tražiću izgublenu, i dovešću natrag odagnanu, i ranjenu ću zaviti i bolesnu okrepiti; a tovnu ću i jaku potrti, pašću ih pravo.

¹⁷ A vama, stado moje, ovako govori Gospod Gospod: Evo ja ću suditi izmedju ovce i ovce, izmedju ovnova i jaraca.

¹⁸ Malo li vam je što pasete na dobroj paši, nego ostatak paše svoje gazite nogama svojim? I što pijete bistru vodu, nego ostatak mutite nogama svojim?

¹⁹ A moje ovce pasu što vi nogama svojim izgazite, i piju što vi zamutite nogama svojim.

²⁰ Zato ovako im veli Gospod Gospod: Evo me, ja ću suditi izmedju ovce debele i ovce mršave.

²¹ Što bocima i ramenima otiskujete i rozima svojim bodete sve bolesne tako da ih razagnaste napolje,

²² Zato ću izbaviti stado svoje da ne bude više grabež, i sudiću izmedju ovce i ovce.

²³ I podignuću im jednog pastira koji će ih pasti, slugu svog Davida; on će ih pasti i biće im pastir.

²⁴ A ja Gospod biću im Bog, i sluga moj David knez medju njima. Ja Gospod rekoh.

²⁵ I učiniću s njima zavet mirni, istrebiću zle zveri iz zemlje, i oni će živeti u pustinji bez straha i spavaće u šumama.

²⁶ I blagosloviću njih i šta je oko gore moje, i pušću dažd na vreme; daždi će blagoslovni biti.

²⁷ I drveta će poljska radjati svoj rod, i zemlja će radjati svoj rod; i oni će biti u svojoj zemlji bez straha, i poznaće da sam ja Gospod kad polomim palice jarma njihovog, i izbavim ih iz ruku onih koji ih zarobiše.

²⁸ I neće više biti plen narodima, i zveri zemaljske neće ih jesti, nego će živeti bez straha i niko ih neće plašiti.

²⁹ I podignuću im biljku za slavu, i neće više umirati od gladi u zemlji, niti će podnositi sramotu od naroda.

³⁰ I poznaće da sam ja Gospod Bog njihov s njima, i oni, dom Izrailjev, da su moj narod, govori Gospod Gospod.

³¹ A vi ste stado moje, ovce paše moje, vi ljudi, a ja sam Bog vaš, govori Gospod Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 35

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

² Sine čovečji, okreni lice svoje prema gori Siru i prorokuj protiv nje.

³ I reci: Ovako veli Gospod Gospod: evo me na tebe, goro Sire! I dignuću ruku svoju na te, i opusteću te sasvim.

⁴ Gradove ću tvoje opusteti, i ti ćeš biti pustoš, i poznaćeš da sam ja Gospod.

⁵ Što je u tebe večno neprijateljstvo, i rasipaš sinove Izrailjeve mačem u nevolji njihovoj, kad je kraj bezakonju njihovom,

⁶ Zato, tako ja bio živ, govori Gospod Gospod, krvi ću te predati i krv će te goniti, jer ne mrziš na krv, krv će te goniti.

⁷ I obratiću goru Sir sasvim u pustoš, da niko neće dolaziti ni odlaziti.

⁸ I napuniću gore njene pobijenih njenih; na humovima tvojim i u dolinama tvojim i po svim potocima tvojim padaće pobijeni od mača.

⁹ Večnu pustinju načiniću od tebe i gradovi se tvoji neće opraviti, i poznaćete da sam ja Gospod.

¹⁰ Što govoriš: Ova dva naroda i ove dve zemlje moje će biti, i nasledićemo ih, ako i jeste Gospod bio onde,

¹¹ Zato, tako ja živ bio, govori Gospod Gospod, učiniću po gnevu tvom i po zavisti tvojoj, s kojom si postupala iz mržnje prema njima, i biću poznat medju njima kad ti sudim.

¹² I poznaćeš da sam ja Gospod čuo sve tvoje hule koje si govorila na gore Izrailjeve rekavši: Opusteše, nama su dane da ih jedemo.

¹³ I veličaste se suprot meni ustima svojim, i množiste na me reči svoje; čuo sam.

¹⁴ Ovako veli Gospod Gospod: Kad se sva zemlja stane veseliti, tebe ću opusteti.

¹⁵ Kako si se ti veselila nasledstvu doma Izrailjevog što opuste, tako ću i tebe učiniti: opustećeš, goro Sire, i sva zemljo edomska; i poznaće se da sam ja Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 36

Ti, sine čovečji, prorokuj gorama Izrailjevim, i reci: Gore Izrailjeve, čujte reč Gospodnju.

² Ovako veli Gospod Gospod: Što neprijatelj govori za vas: Ha ha! Večne visine postaše naše nasledstvo;

³ Zato prorokuj i reci: Ovako veli Gospod Gospod: Što vas pustoše i proždiru sa svih strana, da postanete nasledstvo ostalim narodima, i postaste priča i rug narodima,

⁴ Zato, gore Izrailjeve, čujte reč Gospoda Gospoda; ovako veli Gospod gorama Izrailjevim i humovima, potocima i dolinama, i pustim razvalinama i gradovima ostavljenim, koje postaše grabež i podsmeš ostalim narodima unaokolo,

⁵ Zato ovako veli Gospod Gospod: U ognju revnosti svoje govorih protiv ostalih naroda i protiv sve edomske, što osvojiše moju zemlju radujući se iz svega srca i rugajući se iz duše da bi je oplenili.

⁶ Zato prorokuj za zemlju Izrailjevu, i reci gorama i humovima, potocima i dolinama: Ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja govorih u revnosti svojoj i u jarosti svojoj; što podnosite sramotu od naroda,

⁷ Zato ovako veli Gospod Gospod: Ja podigoh ruku svoju da će narodi što su oko nas nositi sramotu svoju.

⁸ A vi, gore Izrailjeve, pušćaćete grane svoje, i rod svoj nosićete narodu mom Izrailju, jer

će skoro doći.

⁹ Jer evo me kod vas, i gledaću vas, i bićete radjene i zasevane.

¹⁰ I umnožiću u vama ljude, dom Izrailjev sav koliki je, i gradovi će se naseliti i pustoline sagraditi.

¹¹ Umnožiću u vama ljude i stoku, i namnožiće se i naploditi, i naseliću vas kako biste pre; i učiniću vam dobra više nego pre; i poznaćete da sam ja Gospod.

¹² I dovešću k vama ljude, narod svoj Izrailja, i naslediće vas, i bićete im nasledstvo, i nećete ih više zatirati.

¹³ Ovako veli Gospod Gospod: Što vam govore da ste zemlja koja proždire ljude i zatire svoje narode,

¹⁴ Zato nećeš više proždirati ljudi, i naroda svojih nećeš više zatirati, govori Gospod Gospod.

¹⁵ I neću dati da se više u tebi čuje sramota od naroda, i ruga od naroda nećeš više podnositi, i nećeš više zatirati svojih naroda, govori Gospod Gospod.

¹⁶ Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

¹⁷ Sine čovečji, dom Izrailjev živeći u svojoj zemlji oskrvni je svojim putem i svojim delima; put njihov beše preda mnoom kao nečistota žene odvojene.

¹⁸ Zato izlih gnev svoj na njih radi krvi koju proliše na zemlju i radi gadnih bogova njihovih, kojima je oskrvniše.

¹⁹ I rasejah ih po narodima, i razasuše se po zemljama; po putevima njihovim i po delima njihovim sudih im.

²⁰ I kad dodjoše medju narode, gde god dodjoše oskrvniše sveto ime moje, a za njih se govoraše da su Gospodnji narod i da su iz zemlje njegove izašli.

²¹ Ali mi se sažali radi svetog imena mog, koje oskrvni dom Izrailjev u narodima u koje dodje.

²² Zato reci domu Izrailjevom: Ovako veli Gospod Gospod: Neću vas radi učiniti, dome Izrailjev, nego radi svetog imena svog, koje oskrvniste u narodima u koje dodjoste;

²³ I posvetiću ime svoje veliko oskrvnjeno u narodima, koje vi oskrvniste medju njima; i narodi će poznati da sam ja Gospod, govori Gospod Gospod, kad se posvetim u vama pred njima.

²⁴ Jer ću vas uzeti iz naroda, i pokupiću vas iz svih zemalja, i dovešću vas u vašu zemlju.

²⁵ I pokropiću vas vodom čistom, i bićete čisti; ja ću vas očistiti od svih nečistota vaših i od svih gadnih bogova vaših.

²⁶ I daću vam novo srce, i nov ću duh metnuti u vas, i izvadiću kameno srce iz tela vašeg, i daću vam srce mesno.

²⁷ I duh svoj metnuću u vas, i učiniću da hodite po mojim uredbama i zakone moje da držite i izvršujete.

²⁸ I nastavaćete u zemlji koju sam dao ocima vašim, i bićete mi narod i ja ću vam biti Bog.

²⁹ I oprostiću vas svih nečistota vaših, i dozvaću žito i umnožiću ga, i neću pustiti na vas gladi.

³⁰ I umnožiću rod na drvetima i rod na njivi, te nećete više podnositi sramote medju narodima sa gladi.

³¹ I opomenućete se zlih puteva svojih i dela svojih koja ne behu dobra, i sami ćete sebi biti mrski za bezakonja svoja i za gadove svoje.

³² Neću vas radi učiniti, govori Gospod Gospod; znajte; posramite se i postidite se puteva svojih, dome Izrailjev.

- ³³ Ovako veli Gospod Gospod: Kad vas očistim od svih bezakonja vaših, naseliću gradove, i pustoline će se opet sagraditi.
- ³⁴ I pusta će se zemlja raditi, što je bila pusta pred svakim koji prolažaše.
- ³⁵ I reći će se: Zemlja ova što beše pusta posta kao vrt edemski, i gradovi što behu pusti, razvaljeni i raskopani, utvrdiše se i naseliše se.
- ³⁶ I narodi koji ostanu oko vas poznaće da ja Gospod sagradjujem razvaljeno i zasadjujem opustelo. Ja Gospod rekoh, i učiniću.
- ³⁷ Ovako veli Gospod Gospod: još će me tražiti dom Izrailjev da im učinim, da ih umnožim ljudima kao stado.
- ³⁸ Kao sveto stado, kao stado u Jerusalimu o praznicima njihovim, tako će pusti gradovi biti puni stada ljudi, i poznaće da sam ja Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 37

Ruka Gospodnja dodje nada me, i Gospod me izvede u duhu, i postavi me usred polja, koje beše puno kosti.

- ² I provede me pokraj njih unaokolo, i gle, beše ih vrlo mnogo u polju, i gle, behu vrlo suve.
- ³ I reče mi: Sine čovečji, hoće li oživeti ove kosti? A ja rekoh: Gospode Gospode, Ti znaš.
- ⁴ Tada mi reče: Prorokuj za te kosti, i kaži im: Suhe kosti, čujte reč Gospodnju.
- ⁵ Ovako govori Gospod Gospod ovim kostima: Gle, ja ću metnuti u vas duh, i oživećete.
- ⁶ I metnuću na vas žile, i obložiću vas mesom, i navući ću na vas kožu, i metnuću u vas duh, i oživećete, i poznaćete da sam ja Gospod.
- ⁷ Tada stadoh prorokovati, kako mi se zapovedi; a kad prorokovah, nasta glas, i gle potres, i kosti se pribirahu svaka ka svojoj kosti.
- ⁸ I pogledah, i gle, po njima izidjoše žile i meso, i ozgo se koža navuče; ali duha ne beše u njima.
- ⁹ Tada mi reče: Prorokuj duhu, prorokuj, sine čovečji, i reci duhu: Ovako veli Gospod Gospod: Od četiri vetra dodji, duše, i duni na ove pobijene da ožive.
- ¹⁰ I prorokovah, kako mi se zapovedi, i udje u njih duh, i oživeše, i stadoše na noge, beše vojska vrlo velika.
- ¹¹ Tada mi reče: Sine čovečji, ove su kosti sav dom Izrailjev; gle, govore: Posahnuše kosti naše i prodje nadanje naše, propadosmo.
- ¹² Zato prorokuj, i kaži im: Ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja ću otvoriti grobove vaše, i izvešću vas iz grobova vaših, narode moj, i dovešću vas u zemlju Izrailjevu.
- ¹³ I poznaćete da sam ja Gospod, kad otvorim grobove vaše, i izvedem vas iz grobova vaših, narode moj.
- ¹⁴ I metnuću duh svoj u vas da oživite, i naseliću vas u vašoj zemlji, i poznaćete da ja govorim i činim, govori Gospod.
- ¹⁵ Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:
- ¹⁶ Ti, sine čovečji, uzmi jedno drvo, i napiši na njemu: Judi i sinovima Izrailjevim, drugovima njegovim. Pa onda uzmi drugo drvo, i na njemu napiši: Josifu drvo Jefremovo i svega doma Izrailjevog, drugova njegovih.
- ¹⁷ I sastavi ih jedno s drugim da budu kao jedno u tvojoj ruci.
- ¹⁸ I kad ti kažu sinovi tvog naroda govoreći: Hoćeš li nam kazati šta ti je to?

- 19** Reci im: Ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja ću uzeti drvo Josifovo, što je u Jefremovoj ruci, i plemena Izrailjevih, drugova njegovih, i sastaviću ga s drvetom Judinim, i načiniću od njih jedno drvo, i biće jedno u mojoj ruci.
- 20** I drveta, na kojima napišeš, neka ti budu u ruci pred njima.
- 21** I reci im: Ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja ću uzeti sinove Izrailjeve iz naroda u koje otidoše, i sabraću ih odsvuda, i dovešću ih u zemlju njihovu.
- 22** I načiniću od njih jedan narod u zemlji, na gorama Izrailjevim, i jedan će car biti car svima njima, niti će više biti dva naroda, niti će više biti razdeljeni u dva carstva.
- 23** I neće se više skvrniti gadnim bogovima svojim ni gnusobama svojim niti kakvim prestupima svojim, i izbaviću ih iz svih stanova njihovih u kojima grešiše, i očistiću ih, i oni će mi biti narod i ja ću im biti Bog.
- 24** I sluga moj David biće im car, i svi će imati jednog pastira, i hodiće po mojim zakonima, i uredbe će moje držati i izvršavati.
- 25** I sediće u zemlji koju dadoh sluzi svom Jakovu, u kojoj sedeše oci vaši; u njoj će sedeti oni i sinovi njihovi i sinovi sinova njihovih dovek, i David sluga moj biće im knez do veka.
- 26** I učiniću s njima zavet mirni, biće večan zavet s njima, i utvrdiću ih i umnožiću ih, i namestiću svetinju svoju usred njih navek.
- 27** I šator će moj biti kod njih, i ja ću im biti Bog i oni će mi biti narod.
- 28** I narod će poznati da sam ja Gospod koji posvećujem Izrailja, kad svetinja moja bude usred njih do veka.

ПОГЛАВЉЕ 38

Opet mi dodje reč Gospodnja govoreći:

- 2** Sine čovečji, okreni lice svoje prema Gogu u zemlji Magogu, knezu i glavi u Mesehu i Tuvalu, i prorokuj na nj;
- 3** I reci: Ovako veli Gospod Gospod: evo me na tebe, Gože, kneže i glavo Mesehu i Tuvalu;
- 4** I vratiću te natrag, i metnuću ti žvale u čeljusti, i izvešću tebe i svu vojsku tvoju, konje i konjike, sve dobro odevene, zbor veliki sa štitovima i štiticima, sve koji mačem mašu,
- 5** S njima Persijance, Etiopljane i Puteje, sve sa štitovima i pod šlemovima,
- 6** Gomera i sve čete njegove, dom Togarmin sa severnog kraja i sve čete njegove, mnoge narode s tobom.
- 7** Pripravi sve i spremi se ti i sve ljudstvo tvoje, što se sabralo kod tebe, i budi im stražar.
- 8** Posle mnogo vremena bićeš pohodjen, i poslednjih godina doći ćeš u zemlju izbavljenu od mača i sabranu iz mnogih naroda, u gore Izrailjeve, koje behu jednako puste, a oni će izvedeni iz naroda svi živeti bez straha.
- 9** I podignućeš se, i doći ćeš kao bura, bićeš kao oblak da pokriješ zemlju ti i sve čete tvoje i mnogi narodi s tobom.
- 10** Ovako veli Gospod Gospod: i tada će ti doći u srce stvari, i smišljaćeš zle misli.
- 11** I reći ćeš: Idem na zemlju gde su sela, i udariću na mirni narod koji živi bez straha, koji svi žive u mestima bez zidova i nemaju ni prevornica ni vrata,
- 12** Da napleniš plena i nagrabiš grabeža, da posegneš rukom svojom na pustinje naseljene i na narod sabrani iz naroda, koji se bavi stokom i imanjem, i živi usred zemlje.
- 13** Sava i Dedan i trgovci tarsiski i svi lavići njegovi kazaće ti: Jesi li došao da pleniš plen? Jesi li skupio ljudstvo svoje da grabiš grabež? Da odneseš srebro i zlato, da uzmeš stoku i

trg, da napleniš mnogo plena?

14 Zato prorokuj, sine čovečji, i reci Gogu: Ovako veli Gospod Gospod: U ono vreme, kad će moj narod Izrailj živeti bez straha, nećeš li znati?

15 I doći ćeš iz svog mesta, sa severnog kraja, ti i mnogi narodi s tobom, svi jašući na konjima, mnoštvo veliko i vojska velika.

16 I podignućeš se na moj narod Izrailja kao oblak da pokriješ zemlju, u poslednje vreme dovešću te na zemlju svoju da me poznadu narodi kad se posvetim u tebi pred njima, Gože!

17 Ovako veli Gospod Gospod: Nisi li ti onaj o kome govorih u staro vreme preko sluga svojih, proroka Izrailjevih, koji prorokovaše u ono vreme godinama da ću te dovesti na njih.

18 A kad dodje Gog na zemlju Izrailjevu, govori Gospod Gospod, onda će se podignuti jarost moja u gnevu mom.

19 I u revnosti svojoj, u ognju gneva svog govoriću: doista, tada će biti drhat veliki u zemlji Izrailjevoj.

20 I ribe morske i ptice nebeske i zveri poljske i sve što gamiže po zemlji, i svi ljudi po zemlji zadrhtaće od mene, i gore će se razvaliti i vrleti popadati, i svi će zidovi popadati na zemlju.

21 I dozvaću na nj mač po svim gorama svojim, govori Gospod Gospod: Mač će se svakog obratiti na brata njegovog.

22 I sudiću mu pomorom i krvlju; i pustiću na nj i na čete njegove i na mnoge narode, koji budu s njim, silan dažd, kamenje od grada, oganj i sumpor.

23 I proslaviću se i posvetiću se i biću poznat pred mnogim narodima, i poznaće da sam ja Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 39

Ti dakle, sine čovečji, prorokuj protiv Goga, i reci: Ovako veli Gospod Gospod: Evo me na te, Gože, kneže i glavo Mesehu i Tuvalu.

2 I vratiću te natrag i vodiću te, i izvešću te iz severnih krajeva i dovešću te na gore Izrailjeve.

3 I izbiću ti luk tvoj iz leve ruke, i prosuću ti iz desne ruke strele.

4 Na gorama ćeš Izrailjevim pasti ti i sve čete tvoje i narodi koji budu s tobom; pticama, svakojakim pticama krilatim i zverima poljskim daću te da te izjedu.

5 Na polju ćeš pasti, jer ja rekoh, govori Gospod Gospod.

6 I pustiću oganj na Magoga i na one koji žive na ostrvima bez straha; i poznaće da sam ja Gospod.

7 I sveto ime svoje obznaniću usred naroda svog Izrailja, i neću više dati da se skvrni sveto ime moje, nego će poznati narodi da sam ja Gospod, Svetac u Izrailju.

8 Evo, doći će, i zbiće se, govori Gospod Gospod; to je dan za koji govorih.

9 Tada će izaći stanovnici gradova Izrailjevih, i naložiće na oganj i spaliće oružje i štitove i štitiće, lukove i strele, sulice i koplja, i ložiće ih na oganj sedam godina.

10 I neće nositi drva iz polja, niti će seći u šumi, nego će oružje ložiti na oganj, i opleniće one koji ih pleniše, i pootimaće od onih koji od njih otimaše, govori Gospod Gospod.

11 I u to ću vreme dati Gogu mesto za grob onde u Izrailju, dolinu kojom se ide na istok k moru, i ona će stisnuti usta putnicima; onde će biti pogreben Gog i sve mnoštvo njegovo, i

prozvaće se dolina mnoštva Gogovog.

12 I ukopavaće ih dom Izrailjev sedam meseci, da bi očistili zemlju.

13 I ukopavaće ih sav narod, i biće im na slavu u onaj dan kad se proslavim, govori Gospod Gospod.

14 I odvojiće ljude koji će jednako ići po zemlji i s onima koji prolaze ukopavati one koji bi ostali po zemlji da je očiste; posle sedam meseca tražiće.

15 I prohodiće zemlju i ići po njoj, i ko vidi kosti ljudske, načiniće kod njih znak, dokle ih ne ukopaju grobari u dolini mnoštva Gogovog.

16 A i gradu će biti ime Amona; i tako će očistiti zemlju.

17 Ti, dakle, sine čovečji, ovako govori Gospod Gospod, reci pticama, svakojakim pticama i svim zverima poljskim: Skupite se i hodite, saberite se sa svih strana na žrtvu moju, koju koljem za vas, na veliku žrtvu na gorama Izrailjevim, i ješćete mesa i pićete krvi;

18 Ješćete mesa junačkog i pićete krvi knezova zemaljskih, ovnova, jaganjaca i jaraca i telaca, sve ugojene stoke vasanske.

19 I ješćete pretiline da ćete se nasititi, i pićete krvi da ćete se opiti od žrtava mojih što ću vam naklati.

20 I nasitićete se za mojim stolom konja i konjika, junaka i svakojakih vojnika, govori Gospod Gospod.

21 I pustiću slavu svoju medju narode, i svi će narodi videti sud moj koji ću učiniti i moju ruku koju ću dignuti na njih.

22 I poznaće dom Izrailjev da sam ja Gospod Bog njihov, od onog dana i posle.

23 I narodi će poznati da se za svoje bezakonje zarobi dom Izrailjev, što meni zgrešiše, te sakrih lice svoje od njih, i dadoh ih u ruke neprijateljima njihovim, i svi padoše od mača.

24 Po nečistoti njihovoj i po prestupu njihovu učinih im i sakrih lice svoje od njih.

25 Toga radi ovako govori Gospod Gospod: Povratiću roblje Jakovljevo i smilovaću se svemu domu Izrailjevom i revnovaću za sveto ime svoje,

26 Pošto podnesu sramotu svoju i sve prestupe svoje, kojima mi prestupiše dok sedjahu u svojoj zemlji bez straha i nikoga ne beše da ih plaši,

27 Kad ih dovedem natrag iz naroda i saberem ih iz zemalja neprijatelja njihovih, i posvetim se u njima pred mnogim narodima.

28 I poznaće da sam ja Gospod Bog njihov kad odvedavši ih u ropstvo medju narode opet ih saberem u zemlju njihovu ne ostavivši ih nijednoga onde.

29 I neću više kriti lice svoje od njih kad izlijem Duh svoj na dom Izrailjev, govori Gospod Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 40

Dvadeset pete godine robovanja našeg, u početku godine, deseti dan meseca, četrnaeste godine od kako se uze grad, isti dan dodje nada me ruka Gospodnja i odvede me onamo.

2 Utvarama Božjim odvede me u zemlju Izrailjevu, i postavi me na goru vrlo visoku, na kojoj beše s juga kao sagradjen grad.

3 I odvede me onamo, i gle, čovek, koji na oči beše kao od bronzе, s užem lanenim u ruci i s trskom meračkom, i stajaše na vratima.

4 I progovori mi taj čovek: Sine čovečji, gledaj očima svojim i slušaj ušima svojim, i uzmi na um sve što ću ti pokazati, jer si doveden ovamo da ti pokažem; kaži domu Izrailjevom

sve što vidiš.

⁵ I gle, beše zid spolja oko doma, a u ruci onom čoveku trska meračka od šest lakata, a lakat beše s podlanice duži od običnog; i izmeri građevinu u širinu, i beše jedna trska, i u visinu, i beše jedan trska.

⁶ Pa dodje na vrata koja behu prema istoku, i izidje uz basamake, i izmeri jedan prag vratima, i beše u širinu jedna trska, i drugi prag, i beše u širinu jedna trska;

⁷ I kleti, i svaka beše jednu trsku duga i jednu trsku široka; a izmedju kleti beše pet lakata; i prag na vratima kod trema na unutrašnjim vratima, i beše s jedne trske.

⁸ I izmeri trem na vratima unutrašnjim, i beše jedna trska.

⁹ I izmeri trem na vratima, i beše osam lakata; i dovratnike im, i behu dva lakta; a trem na vratima beše iznutra;

¹⁰ I kleti kod vrata prema istoku behu tri amo i tri tamo, jedne mere sve tri, i jedne mere behu dovratnici tamo i amo.

¹¹ I izmeri širinu vratima, i beše deset lakata, i trinaest lakata beše u dužinu vratima.

¹² I pred kletima beše mesta jedan lakat, i za jedan lakat beše mesta s druge strane, i u svakoj kleti beše šest lakata od tuda i šest lakata od ovuda.

¹³ Posle izmeri vrata od krova jedne kleti do krova druge, i beše u širinu dvadeset i pet lakata, vrata prema vratima.

¹⁴ I načini dovratnike od šezdeset lakata, i pred dovratnicima trem na vratima unaokolo.

¹⁵ I od lica vrata na koja se ulazi do lica trema na unutrašnjim vratima beše pedeset lakata.

¹⁶ I behu prozori na kletima i na dovratnicima njihovim suženi unutra oko vrata, tako i na tremovima, prozori behu iznutra svuda unaokolo, i po dovratnicima palme.

¹⁷ Potom me uvede u spoljašnji trem, i gle, behu kleti i pod načinjen svuda unaokolo u tremu, trideset kleti na podu.

¹⁸ A taj pod pokraj vrata prema dužini vrata beše niži pod.

¹⁹ Potom izmeri širinu od lica donjih vrata do lica unutrašnjeg trema spolja, i beše sto lakata k istoku i severu.

²⁰ I vrata koja behu k severu na tremu spoljašnjem izmeri u dužinu i u širinu;

²¹ I behu tri kleti tamo i tri amo, i dovratnici im i tremovi behu iste mere kao u prvih vrata; pedeset lakata beše u dužinu a u širinu dvadeset i pet lakata;

²² I prozori im i tremovi i palme behu na meru kao na vratima koja gledaju na istok, i idjaše se k njima uza sedam basamaka, i tremovi behu pred njima.

²³ I vrata od unutrašnjeg trema behu prema vratima severnim i istočnim, i izmeri od vrata do vrata, i beše sto lakata.

²⁴ Posle me odvede k jugu, i gle, behu vrata prema jugu; i izmeri im dovratnike i tremove, i beše ista mera.

²⁵ I behu prozori na njima i na tremovima njihovim unaokolo kao oni prozori; pedeset lakata beše u dužinu i dvadeset i pet lakata u širinu.

²⁶ I idjaše se k njima uza sedam basamaka, i tremovi behu pred njima, i palme jedna od tuda, a jedna od ovuda po dovratnicima.

²⁷ I vrata od unutrašnjeg trema behu prema jugu; i izmeri od vrata do vrata k jugu, i beše sto lakata.

²⁸ Tada me uvede u unutrašnji trem južnim vratima; i izmeri južna vrata, i beše ista mera.

²⁹ I kleti njihove i dovratnici i tremovi behu iste mere, i prozori na njima i na tremovima unaokolo; pedeset lakata beše u dužinu, i dvadeset i pet lakata u širinu.

- ³⁰ I tremovi behu unaokolo, dvadeset i pet lakata u dužinu i pet lakata u širinu.
- ³¹ I tremovi im behu prema spoljašnjem tremu, i palme po dovratnicima, i uz osam basamaka idjaše se k njima.
- ³² Potom me odvede u unutrašnji trem k istoku, i izmeri vrata, i beše ista mera;
- ³³ I kleti im i dovratnici i tremovi behu iste mere; i behu prozori na njima i na tremovima njihovim unaokolo; u dužinu beše pedeset lakata, a u širinu dvadeset i pet lakata;
- ³⁴ I tremovi im behu prema spoljašnjem tremu, i palme po dovratnicima i tamo i amo, i uz osam basamaka idjaše se k njima.
- ³⁵ Potom odvede me na severna vrata i izmeri ih, i behu iste mere.
- ³⁶ Tako i kleti im i dovratnici i tremovi i prozori unaokolo; u dužinu pedeset lakata, a u širinu dvadeset i pet lakata.
- ³⁷ I dovratnici im behu prema spoljašnjem tremu, i palme po dovratnicima i tamo i amo, i uz osam basamaka idjaše se k njima.
- ³⁸ I kleti s vratima behu kod dovratnika tih vrata, onde se prahu žrtve paljenice.
- ³⁹ A u tremu od vrata behu dva stola s jedne strane i dva stola s druge strane da se na njima kolju žrtve paljenice i žrtve za greh i za krivicu;
- ⁴⁰ I na strani spolja kako se ulazi na severna vrata behu dva stola, i na drugoj strani u tremu od istih vrata behu dva stola;
- ⁴¹ Četiri stola behu s jedne strane i četiri s druge strane uz vrata, osam stolova, na kojima se koljaše.
- ⁴² A četiri stola za žrtvu paljenicu behu od tesanog kamena, u dužinu podrug lakta, i podrug lakta u širinu a u visinu jedan lakat, i na njima se ostavljaše orudje kojima se koljahu žrtve paljenice i druge žrtve.
- ⁴³ I unutra behu kuke s podlanice svuda u naokolo, a na stolove se metaše meso od žrtava.
- ⁴⁴ I spolja pred vratima unutrašnjim behu kleti za pevače u unutrašnjem tremu; jedne behu uz vrata severna i gledahu prema jugu, a druge behu uz istočna vrata i gledahu prema severu.
- ⁴⁵ Tada mi reče: Ove kleti što gledaju na jug jesu za sveštenike koji služe oko doma;
- ⁴⁶ A one kleti što gledaju na sever jesu za sveštenike koji služe kod oltara; to su sinovi Sadokovi, koji izmedju sinova Levijevih pristupaju ka Gospodu da Mu služe.
- ⁴⁷ Potom izmeri trem, i beše u dužinu sto lakata i u širinu sto lakata, četvrtast; i oltar beše pred domom.
- ⁴⁸ Posle me odvede u trem od doma, i izmeri dovratnike tremu, i beše pet lakata otud i pet lakata odovud; a vrata behu široka tri lakta otud i tri lakta odovud;
- ⁴⁹ Dužina tremu beše dvadeset lakata, a širina jedanaest lakata, i uz basamake se idjaše k njemu, i stupovi behu uz dovratnike, jedan otud i jedan odovud.

ПОГЛАВЉЕ 41

Posle me odvede u crkvu, i izmeri dovratnike, i beše šest lakata u širinu otuda i šest lakata u širinu odovuda, prema širini šatoru.

² A vratima širina beše deset lakata, a strane vratima behu od pet lakata od tuda i od pet lakata od ovuda; po tom izmeri joj dužinu, i beše četrdeset lakata, i širinu, i beše dvadeset lakata.

³ Pa udje unutra i izmeri dovratnike, i behu od dva lakta; a vrata behu od šest lakata, a

širina vratima sedam lakata.

⁴ I izmeri dužinu onde, i beše dvadeset lakata, a širina dvadeset lakata unutra u crkvi; i reče mi: Ovo je svetinja nad svetinjama.

⁵ I izmeri zid domu, i beše šest lakata, i širina kleti unaokolo u domu beše četiri lakta.

⁶ A kleti behu po tri jedna nad drugom, i beše ih trideset, i dopirahu do zida koji beše u domu unaokolo za kleti da ih drži, a ne držaše ih zid od doma.

⁷ Jer se raširivaše gradjevina ozgo unaokolo za kleti koje behu oko doma ozgo svuda unaokolo, i zato gradjevina beše ozgo šira, i najniže kleti behu ozgo šire za srednje.

⁸ I videh uz dom visinu unaokolo; a pod u kleti beše s cele trske, šest lakata.

⁹ Širina zidu uz kleti spolja beše pet lakata, a beše prazno mesto kletima koja behu uz dom.

¹⁰ I medju kletima beše dvadeset lakata širine oko doma.

¹¹ A vrata od kleti behu k praznom mestu, jedna prema severu, a jedna prema jugu, a širina onom praznom mestu pet lakata svuda unaokolo.

¹² A gradjevina koja beše pred odeljenom stranom k zapadu imaše sedamdeset lakata u širinu, a zid te gradjevine beše pet lakata širok unaokolo, i devedeset lakata dug.

¹³ Potom izmeri dom, i beše u dužinu sto lakata; odeljena strana i gradjevina i zidovi joj, sve zajedno u dužinu sto lakata.

¹⁴ I širina pred domom i odeljenom stranom k istoku imaše sto lakata.

¹⁵ I izmeri dužinu gradjevini pred odeljenom stranom što beše iza nje, i kleti njene od tuda i od ovuda, i beše sto lakata; i unutrašnji dom i hodnike od trema;

¹⁶ Pragove i prozore sužene, i kleti unaokolo u tri reda, prema pragu, što beše obloženo drvetom svuda unaokolo, od zemlje do prozora, i prozori behu obloženi;

¹⁷ Do vrh vrata i do doma unutrašnjeg, i spolja, i sav zid unaokolo iznutra i spolja na meru.

¹⁸ I behu načinjeni heruvimi i palme, jedna palma medju dva heruvima, i u svakog heruvima behu dva lica:

¹⁹ Lice čovečje prema palmi od tuda, i lice lavovo prema palmi od ovuda; tako beše načinjeno po svemu domu unaokolo;

²⁰ Od zemlje do vrh vrata behu heruvimi i palme načinjene, tako i po zidu u crkvi.

²¹ U crkvi dovratnici behu na četiri ugla; i svetinji lice beše onako.

²² Oltar beše drven, tri lakta visok, i dva lakta dug, s uglovima, i dužina i strane behu od drveta. I reče mi: To je sto koji stoji pred Gospodom.

²³ Dvoja vrata behu u crkvi i svetinji;

²⁴ A u vratima behu dva krila, koja se obrtahu, dva krila u jednih vrata i dva u drugih.

²⁵ I na vratima crkvenim behu načinjeni heruvimi i palme, kao po zidovima; i grede drvene behu pred tremom spolja.

²⁶ I behu uski prozori i palme od tuda i od ovuda po stranama tremu i po kletima u domu i po gredama.

ПОГЛАВЉЕ 42

I izvede me u spoljašnji trem prema severu, i dovede me ka kletima, koje behu prema odeljenoj strani i prema gradjevini na severu.

² S lica beše u dužinu sto lakata kod severnih vrata, a u širinu pedeset lakata.

³ Prema unutrašnjem tremu od dvadeset lakata i prema podu spoljašnjeg trema behu kleti

prema kletima u tri reda.

⁴ I pred kletima beše hodnik u širinu od deset lakata, unutra, put k njima od jednog lakta, i vrata behu prema severu.

⁵ A najgornje kleti behu tešnje, jer kleti donje i srednje u zgradi izlažahu većma nego one.

⁶ Jer behu na tri poda, ali nemahu stupova kao u tremu, i zato se sužavaše iznad donjeg i srednjeg od zemlje.

⁷ A ograda koja beše spolja prema kletima k tremu spoljašnjem pred kletima imaše u dužinu pedeset lakata.

⁸ Jer dužina kletima, koje behu u tremu spoljašnjem, beše pedeset lakata. I gle, pred crkvom beše sto lakata.

⁹ A pod tim kletima beše ulaz s istoka, kojim se ulažaaše u njih iz spoljašnjeg trema.

¹⁰ U širini ograde tog trema k istoku pred odeljenom stranom i pred građevinom behu kleti.

¹¹ A pred njima beše put kao kod severnih kleti; jednake dužine i jednake širine behu, i izlazi im i vrata behu jednaka.

¹² I kakva behu vrata u kleti koje behu prema jugu, takva behu vrata gde se počinjaše put pred ogradom pravo k istoku, kad se ide k njima.

¹³ I reče mi: Severne kleti i južne kleti pred odeljenom stranom jesu svete kleti, gde sveštenici koji pristupaju ka Gospodu jedu presvete stvari, onde će ostavljati presvete stvari i dar i prinos za greh i prinos za krivicu, jer je sveto mesto.

¹⁴ Kad sveštenici udju, neće izlaziti iz svetinje u spoljašnji trem, nego će onde ostavljati haljine svoje u kojima služe, jer su svete, i oblačiće druge haljine, pa onda izlaziti k narodu.

¹⁵ I izmerivši dom unutrašnji odvede me na vrata istočna i izmeri svuda unaokolo.

¹⁶ Izmeri istočnu stranu trskom meračkom, i beše pet stotina trsaka, trskom meračkom unaokolo.

¹⁷ Izmeri severnu stranu, i beše pet stotina trsaka, trskom meračkom unaokolo.

¹⁸ Izmeri južnu stranu, i beše pet stotina trsaka, trskom meračkom.

¹⁹ I okrenuvši se na zapadnu stranu, izmeri, i beše pet stotina trsaka, trskom meračkom.

²⁰ Izmeri sa četiri strane, i beše zid unaokolo pet stotina trsaka dug i pet stotina širok da razdvaja sveto mesto od svetskog.

ПОГЛАВЉЕ 43

Potom me odvede k vratima koja gledaju na istok.

² I gle, slava Boga Izrailjevog dohodjaše od istoka, i glas joj beše kao glas velike vode, i zemlja se sjaše od slave Njegove.

³ I utvara koju videh beše kao utvara koju videh kad dodjoh da zatrem grad: beše utvara kao ona koju videh na reci Hevaru; i padoh na lice svoje.

⁴ A slava Gospodnja udje u dom na vrata koja gledaju na istok.

⁵ I podiže me duh i odvede me u unutrašnji trem; i gle, dom beše puna slave Gospodnje.

⁶ I čuh gde mi progovori iz doma, i Čovek stajaše kod mene.

⁷ I reče mi: Sine čovečji, ovo je mesto prestola mog i mesto stopa nogu mojih, gde ću nastaviti usred sinova Izrailjevih do veka; i dom Izrailjev neće više skvrniti sveto ime moje, ni oni ni carevi njihovi kurvarstvom svojim i mrtvim telesima careva svojih na visinama svojim.

- ⁸ Metaše prag svoj do mog praga, i dovratnike svoje do mojih dovratnika i pregradu između mene i sebe, te skvrniše sveto ime moje gadovima svojim koje činjahu; zato ih satrh u gnevu svom.
- ⁹ Sada neka uklone daleko od mene kurvarstvo svoje i mrtva telesa careva svojih, i nastavaću usred njih do veka.
- ¹⁰ Ti, sine čovečji, pokaži domu Izrailjevom ovaj dom, neka se postide bezakonja svog, i neka izmere sve.
- ¹¹ I kad se postide svega što su činili, pokaži im oblik od doma i red i izlaske i ulaske, i sve oblike i svu uredbu i sve oblike i sve zakone, i opiši im ga da paze na sav oblik njegov i na sve uredbu, i tako čine.
- ¹² A ovo je zakon za dom: navrh gore koliko zauzima unaokolo da bude svetinja nad svetinjama. Eto, to je zakon za dom.
- ¹³ A ovo je mera za oltar na lakte, a u laktu je jedan običan lakat i podlanica: podnožje mu lakat visoko i lakat široko, a oplata na njemu po kraju unaokolo s pedi; takva je gornja strana oltaru.
- ¹⁴ A od podnožja na zemlji do nižeg pojasa dva lakta, i u širinu jedan lakat; a od manjeg pojasa do većeg pojasa četiri lakta, i u širinu lakat.
- ¹⁵ A sam oltar da bude četiri lakta visok, od oltara gore da budu četiri roga.
- ¹⁶ A oltar da bude dvanaest lakata dug i dvanaest lakata širok, i četvrtast na četiri strane.
- ¹⁷ I pojas da je četrnaest lakata dug i četrnaest lakata širok na četiri strane, a oplata oko njega od po lakta, i podnožje mu od lakta unaokolo, i basamaci mu da budu okrenuti na istok.
- ¹⁸ I reče mi: Sine čovečji, ovako veli Gospod Gospod, ovo su naredbe za oltar kad se načini da se na njemu prinose žrtve paljenice i da se kropi krvlju.
- ¹⁹ I sveštenicima Levitima koji su od semena Sadokovog, koji pristupaju k meni, govori Gospod Gospod, da mi služe, daćeš junca za žrtvu za greh.
- ²⁰ I uzmi krvi njegove, i pomaži mu četiri roga i četiri ugla od pojasa i oplatu unaokolo, tako ćeš ga očistiti i učiniti očišćenje za nj.
- ²¹ Potom uzmi junca za greh, i neka se spali na mestu odredjenom u domu izvan svetinje.
- ²² A drugi dan prinesi jarca zdravog za greh, i neka očiste njim oltar kako su očistili juncem.
- ²³ A kad očistiš, prinesi junca zdravog i ovna od stada zdravog.
- ²⁴ I kad ih prineseš pred Gospodom, neka sveštenici bace na njih soli i prinesu ih na žrtvu paljenicu Gospodu.
- ²⁵ Sedam dana prinosi jarca za greh svaki dan; i junca i ovna iz stada zdravog neka prinose.
- ²⁶ Sedam dana neka čine očišćenje za oltar, i očiste ga i posvete.
- ²⁷ A kad se navrše ti dani, osmog dana i posle neka prinose sveštenici na oltaru žrtve vaše paljenice i žrtve vaše zahvalne, i primiću vas, govori Gospod Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 44

I odvede me opet k vratima spoljašnjim od svetinje, koja gledaju na istok, a ona behu zatvorena.

² I reče mi Gospod: Ova vrata neka budu zatvorena i da se ne otvaraju, i niko da ne ulazi na njih, jer je Gospod Bog Izrailjev ušao na njih; zato neka budu zatvorena.

- ³ Za kneza su; sam knez neka seda na njima da jede hleb pred Gospodom; kroz trem od ovih vrata neka ulazi i istim putem neka izlazi.
- ⁴ I odvede me k severnim vratima pred dom; i videh, i gle, dom Gospodnji beše pun slave Gospodnje, i padoh na lice svoje.
- ⁵ I reče mi Gospod: Sine čovečji, pazi srcem svojim i vidi očima svojim i slušaj ušima svojim šta ću ti kazati za sve uredbe doma Gospodnjeg i za sve zakone Njegove; pazi srcem svojim na sve ulaze u dom i na sve izlaze iz svetinje.
- ⁶ I reci odmetničkom domu Izrailjevom: Ovako veli Gospod Gospod: Dosta je gadova vaših, dome Izrailjev,
- ⁷ Što uvodiste tudjince neobrezanog srca i neobrezanog tela da budu u mojoj svetinji da skvrne dom moj, i prinosiste moj hleb, pretilinu i krv, i tamo prestupaše moj zavet osim svih gadova vaših;
- ⁸ I ne izvršavaste šta treba za moju svetinju, nego postaviste ljude po svojoj volji da izvršuju šta treba u mojoj svetinji.
- ⁹ Ovako veli Gospod Gospod: Ni jedan tudjin neobrezanog srca i neobrezanog tela da ne dolazi u moju svetinju, ni jedan od svih tudjinaca koji su među sinovima Izrailjevim.
- ¹⁰ A Leviti koji odstupaše od mene kad zadje Izrailj, koji zadjoše od mene za gadnim bogovima svojim, nosiće bezakonje svoje.
- ¹¹ I biće sluge u mojoj svetinji u službi na vratima od doma služeći domu; oni će klati žrtve paljenice i druge žrtve narodu, i stajaće pred njima služiti im.
- ¹² Što im služiše pred gadnim bogovima njihovim i biše domu Izrailjevom spoticanje na bezakonje, zato podigoh ruku svoju na njih, govori Gospod Gospod, da će nositi bezakonje svoje,
- ¹³ I neće pristupati k meni da mi vrše sveštenučku službu, niti kojoj svetinji mojoj, ni svetinji nad svetinjama neće pristupati, nego će nositi sramotu svoju i gadove svoje, koje činiše.
- ¹⁴ Nego ću ih postaviti za čuvare domu na svaku službu njegovu i na sve što biva u njemu.
- ¹⁵ A sveštenici Leviti sinovi Sadokovi, koji izvršavahu šta treba u mojoj svetinji, kad sinovi Izrailjevi zadjoše od mene, oni će pristupati k meni da mi služe, i stajaće preda mnom prinoseći mi pretilinu i krv, govori Gospod Gospod.
- ¹⁶ Oni neka ulaze u moju svetinju i oni neka pristupaju k stolu mom da mi služe i neka izvršuju šta sam zapovedio da se izvršuje.
- ¹⁷ I kad ulaze na vrata unutrašnjeg trema, neka obuku lanene haljine, i ništa da ne bude na njima vuneno kad služe na vratima unutrašnjeg trema i u njemu.
- ¹⁸ Na glavama neka im budu kape lanene i gaće lanene po bedrima, i da se ne pašu ničim oda šta bi se znojili.
- ¹⁹ A kad izlaze u trem spoljašnji, u spoljašnji trem k narodu, neka svuku sa sebe haljine u kojima služe, i ostave ih u kletima svetim, pa neka obuku druge haljine, da ne osvećuju narod haljinama svojim.
- ²⁰ I glave svoje da ne briju, a ni kose da ne ostavljaju, nego neka strižu glave svoje.
- ²¹ I vino da ne pije nijedan sveštenik kad hoće da udje u unutrašnji trem.
- ²² I udovicom ni puštenicom da se ne žene, nego devojkom od semena doma Izrailjevog ili udovicom sveštenučkom neka se žene.
- ²³ I narod moj neka uče šta je sveto šta li nije sveto, i neka ih uče raspoznavati nečisto od čistog.
- ²⁴ A u raspri neka stanu da sude, po mojim zakonima neka sude, i zakone moje i uredbe

moje neka drže o svim praznicima mojim, i subote moje neka svetkuju.

²⁵ I k mrtvacu da ne idu da se ne oskrvne; samo za ocem i za materom i za sinom i za kćerju, za bratom i za sestrom neudatom mogu se oskrvniti.

²⁶ A kad se očisti, neka mu se broji sedam dana.

²⁷ I u koji bi dan ušao u svetinju, u trem unutrašnji, da služi u svetinji, neka prinese žrtvu za greh svoj, govori Gospod Gospod.

²⁸ A nasledstvo što će imati, ja sam njihovo nasledstvo; i vi im ne dajte dostojanja u Izrailju, ja sam njihovo dostojanje.

²⁹ Dar i žrtvu za greh i žrtvu za krivicu oni će jesti; i sve zavetovano u Izrailju njihovo će biti.

³⁰ I prvine od svakog prvog roda i svi prinosi podizani od svega izmedju svih prinosa vaših biće sveštenicima; i prvine od testa svog dawaćete svešteniku da bi počivao blagoslov na domovima vašim.

³¹ Sveštenici da ne jedu mrcino ni šta zverka raskine, bilo ptica ili šta od stoke.

ПОГЛАВЉЕ 45

A kad stanete deliti zemlju u nasledstvo, prinesite prinos Gospodu, sveti deo od zemlje, u dužinu dvadeset i pet hiljada lakata, i u širinu deset hiljada, to neka bude sveto po svim medjama svojim unaokolo.

² Od toga neka bude za svetinju pet stotina lakata u dužinu i pet stotina u širinu, četvrtasto od svuda, i pedeset lakata u naokolo za podgradja.

³ Po toj meri izmeri u dužinu dvadeset i pet hiljada i u širinu deset hiljada, i tu neka bude svetinja i svetinja nad svetinjama.

⁴ To neka bude svet deo od zemlje sveštenicima, koji služe u svetinji, koji pristupaju da služe Gospodu, i neka im bude mesto za kuće i sveto mesto za svetinju.

⁵ A dvadeset i pet hiljada lakata u dužinu i deset hiljada u širinu neka bude Levitima koji služe u domu u državu s dvadeset kleti.

⁶ I gradu podajte dostojanje pet hiljada lakata u širinu i dvadeset i pet hiljada u dužinu prema svetom delu; to neka je za sav dom Izrailjev.

⁷ A knezu neka bude s obe strane svetog dela i dostojanja gradskog pred svetim delom i pred gradskim dostojanjem, sa zapadne strane na zapad i s istočne strane na istok, a dužina da bude prema svakom od tih delova od zapadne medje do istočne medje.

⁸ Ta zemlja da mu je dostojanje u Izrailju, da više ne otimaju knezovi moji od naroda mog, nego ostalu zemlju da daju domu Izrailjevom po plemenima njihovim.

⁹ Ovako veli Gospod Gospod: Dosta je, knezovi Izrailjevi; prodjite se nasilja i otimanja, i tvorite sud i pravdu, i skinite teške poslove svoje s mog naroda, govori Gospod Gospod.

¹⁰ Merila da su vam prava, i efa prava, i vat prav.

¹¹ Efa i vat da su jedne mere, da vat bere desetinu homora, i efa desetinu homora; mera da im je prema homoru.

¹² I sikal da je dvadeset gera, a mina da vam je dvadeset sikala, dvadeset i pet sikala, i petnaest sikala.

¹³ Ovo je prinos što ćete prinositi: Šestina efe od homora pšenice, tako i od ječma dajte šestinu efe od homora.

¹⁴ A za ulje je uredba ova: vat je mera za ulje; desetina vata od jednog kora, koji je horor od deset vata, jer je deset vata horor.

- ¹⁵ A od sitne stoke jedno od dve stotine s dobrih pasišta sinova Izrailjevih za dar i za žrtvu paljenicu i za žrtvu zahvalnu, da se čini očišćenje za njih, govori Gospod Gospod.
- ¹⁶ Sav narod zemaljski da daje ovaj prinos knezu Izrailjevom.
- ¹⁷ A knez je dužan davati žrtve paljenice s darom i nalivom na praznike i na mladine i u subote, o svim svetkovinama doma Izrailjevog; on neka prinosi žrtvu za greh s darom i žrtvu paljenicu i zahvalnu da čini očišćenje za dom Izrailjev.
- ¹⁸ Ovako veli Gospod Gospod: Prvog dana prvog meseca uzmi junca zdravog, i očisti svetinju njim.
- ¹⁹ I neka sveštenik uzme krvi od te žrtve za greh, i pomaže njom dovratnike na domu i četiri ugla od pojasa na oltaru i dovratnike od vrata na unutrašnjem tremu.
- ²⁰ Tako učini i sedmog dana istog meseca za svakog koji zgreši iz neznanja i za prostog; tako ćete očistiti dom.
- ²¹ Prvog meseca četrnaestog dana da vam je pasha, praznik sedam dana, hlebovi presni da se jedu.
- ²² I taj dan neka prinese knez za se i za sav narod zemaljski junca na žrtvu za greh.
- ²³ A za sedam dana praznika neka prinosi na žrtvu paljenicu Gospodu po sedam junaca i sedam ovnova zdravih na dan, za onih sedam dana, i na žrtvu za greh jarca na dan.
- ²⁴ I za dar po efu na junca i efu na ovna neka prinosi, i in ulja na svaku efu.
- ²⁵ Sedmog meseca petnaestog dana na praznik neka prinosi isto tako za sedam dana i žrtvu za greh i žrtvu paljenicu i dar i ulje.

ПОГЛАВЉЕ 46

Ovako veli Gospod Gospod: Vrata unutrašnjeg trema, koja gledaju na istok, neka su zatvorena u šest dana težatnih, a u subotu neka se otvaraju, i na dan mladine neka se otvaraju.

- ² I knez neka dodje kroz trem od vrata spoljašnjih, i neka stane kod dovratnika, a sveštenici neka prinesu njegovu žrtvu paljenicu i žrtvu zahvalnu, i on poklonivši se na pragu neka otide, a vrata da se ne zatvaraju do večera.
- ³ I narod zemaljski neka se poklanja Gospodu na istim vratima u subote i na mladine.
- ⁴ A žrtva paljenica, što će prinositi knez Gospodu subotom, biće šest jaganjaca zdravih i ovan zdrav;
- ⁵ A dar efa na ovna, a na jaganjce dar koliko mu ruka može, i in ulja na efu;
- ⁶ A o mladini da bude junac zdrav, i šest jaganjaca i ovan, sve zdravo;
- ⁷ I dar da prinese efu na junca i efu na ovna, a na jaganjce koliko mu može ruka, i ulja in na efu.
- ⁸ A knez kad ide, neka ide kroz trem od vrata, i istim putem neka odlazi.
- ⁹ A kad narod zemaljski dohodi pred Gospoda o praznicima, ko udje na severna vrata da se pokloni, neka izlazi na južna vrata; a ko udje na južna vrata, neka izlazi na severna vrata; neka se ne vraća na vrata na koja udje, nego neka izlazi na ona koja su na suprot.
- ¹⁰ A knez s njima neka ulazi kad oni ulaze, i neka izlazi kad oni izlaze.
- ¹¹ I o praznicima i o svetkovinama dar neka je efa na junca, i efa na ovna, a na jaganjce koliko mu ruka daje, a ulja in na efu.
- ¹² A kad knez prinosi dragovoljnu žrtvu, paljenicu ili zahvalnu, od svoje volje Gospodu, tada neka mu se otvore vrata koja gledaju na istok, i neka prinese žrtvu svoju paljenicu i zahvalnu, kako čini subotom; po tom neka izidje, i vrata neka se zatvore kad izidje.

- 13** I prinosi svaki dan Gospodu na žrtvu paljenicu jagnje od godine zdravo; svako jutro prinosi ga.
- 14** I dodaj na nj dar svako jutro šestinu efe i ulja trećinu ina, da se pokropi belo brašno; to je vazdašnji dar Gospodu uredbom večnom.
- 15** I tako neka prinose jagnje i dar i ulje svako jutro, žrtvu paljenicu svagdašnju.
- 16** Ovako veli Gospod Gospod: Ako knez da dar kome sinu svom od svog nasljedstva, neka bude sinovima njegovim, njihovo je dostojanje.
- 17** Ako li da dar od svog nasljedstva kome služi svom, neka mu bude do godine oprosne, a onda neka se vrati knezu, jer je njegovo nasljedstvo, sinovima njegovim neka bude.
- 18** I knez da ne uzima narodu ništa od nasljedstva terajući ih s njihovog nasljedstva; od svog dostojanja neka daje sinovima svojim nasljedstvo da se ne razgoni moj narod, niko sa svog nasljedstva.
- 19** Po tom me odvede kroz ulaz koji je pokraj vrata u svete kleti sveštenečke koje gledaju na sever, i gle, onde beše neko mesto u dnu prema zapadu.
- 20** I reče mi: Ovo je mesto gde će sveštenici variti prinos za krivicu i za greh, gde će peći dar da ne iznose u spoljašnji trem i narod posvećuju.
- 21** Tada me izvede u spoljašnji trem, i provede me u četiri ugla od trema, i gle, u svakom uglu od trema beše trem.
- 22** U četiri ugla od trema behu tremovi s dimnjacima, u dužinu od četrdeset lakata a u širinu od trideset lakata, sva četiri na uglovima behu jedne mere.
- 23** U njima četirima beše zid unaokolo, a pod tim zidom behu ognjišta svuda unaokolo.
- 24** I reče mi: Ovo su kuhinje, gde će žrtve narodne kuvati koji služe domu.

ПОГЛАВЉЕ 47

- P**otom odvede me opet k vratima od doma, i gle, voda izlažaše ispod praga od doma k istoku, jer lice domu beše prema istoku; i voda tečaše dole s desne strane doma, s južne strane oltara.
- 2** Potom me izvede vratima severnim, i provede me okolo spoljašnjim putem k spoljašnjim vratima, putem koji gleda na istok, i gle, voda tečaše s desne strane.
- 3** I kad čovek izidje na istok s merom u ruci, izmeri hiljadu lakata, i prevede me preko vode, i voda beše do gležanja.
- 4** Potom opet izmeri hiljadu lakata, i prevede me preko vode, a voda beše do kolena; opet izmeri hiljadu lakata, i prevede me, a voda beše do pojasa.
- 5** I opet izmeri hiljadu lakata, i posta reka, koje ne mogoh preći, jer voda ustade da trebaše plivati, posta reka koja se ne može pregaziti.
- 6** Tada mi reče: Vide li, sine čovečji? I odvede me i povrati me na breg reci.
- 7** A kad se vratih, gle, po bregu reci vrlo mnogo drva otud i odovud.
- 8** I reče mi: Ova voda teče u Galileju prvu, i spušta se u polje, i uteče u more, i kad dodje u more, njegova će voda postati zdrava.
- 9** I sve životinje što se miču kuda god dodju ove reke, biće žive i biće veliko mnoštvo riba, jer kad dodje ova voda onamo, druga će postati zdrava, i sve će biti živo gde ova reka dodje.
- 10** I ribari će stajati kraj njega od Engada do En-eglaima i razapinjati mreže; i biće riba svakojakih vrlo mnogo kao u velikom moru.
- 11** A bare njegove i glibovi neće biti zdravi, nego će ostati slani.

- ¹² A kraj reke po bregu otud i odovud rašće drveta svakojaka rodna, kojima lišće neće opadati niti će roda na njima nestajati; svakog će meseca radjati nov rod, jer joj voda teče iz svetinje; zato će rod njihov biti za jelo i lišće njihovo za lek.
- ¹³ Ovako veli Gospod Gospod: Ovo su medje u kojima ćete naslediti zemlju po dvanaest plemena Izrailjevih: Josifu dva dela.
- ¹⁴ Nasledićete je kako jedan tako drugi, za koju podigoh ruku svoju da ću je dati ocima vašim; i pripašće vam ta zemlja u nasledstvo.
- ¹⁵ Ovo je dakle medja zemlje: na severnoj strani od velikog mora na Etlon kako se ide u Sedad,
- ¹⁶ Emat, Virota, Sivrajim, koji je izmedju medje damaštanske i medje ematske, Asaratihon, koji je na medji avranskoj.
- ¹⁷ Tako će biti medje od mora Asarenan, medja damaštanska i severna strana na sever, i medja ematska; to je severna strana.
- ¹⁸ A istočnu stranu izmerite od Avrana i od Damaska i od Galada i od zemlje Izrailjeve na Jordanu, od te medje do mora istočnog. I to je istočna strana.
- ¹⁹ A južna strana prema jugu od Tamara do vode Merive u Kadisu, duž potoka do velikog mora. I to je južna strana prema jugu.
- ²⁰ A zapadna će strana biti veliko more, od te medje do prema ulasku u Emat; to je zapadna strana.
- ²¹ I razdelite tu zemlju medju se po plemenima Izrailjevim.
- ²² A razdelite je u nasledstvo medju se i medju inostrance koji se bave medju vama, koji bi izrodili sinove medju vama, i oni neka su vam kao domorodac medju sinovima Izrailjevim, s vama neka dobiju nasledstvo medju plemenima Izrailjevim.
- ²³ I u kome se plemenu inostranac bavi, u onom mu podajte nasledstvo, govori Gospod Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 48

A ovo su imena plemenima. Od kraja prema severu, uz put etlonski kako se ide u Emat i Asarenan, na medju damaštansku na sever pokraj Emata, od istočne strane do zapadne, Danovo, jedno.

- ² A uz medju Danovu, od istočne strane do zapadne, Asirovo, jedno.
- ³ A uz medju Asirovu, od istočne strane do zapadne, Neftalimovo, jedno.
- ⁴ A uz medju Neftalimovu, od istočne strane do zapadne, Manasijino, jedno.
- ⁵ A uz medju Manasijinu, od istočne strane do zapadne, Jefremovo, jedno.
- ⁶ A uz medju Jefremovu, od istočne strane do zapadne, Ruvimovo, jedno.
- ⁷ A uz medju Ruvimovu, od istočne strane do zapadne, Judino, jedno.
- ⁸ A uz medju Judinu, od istočne strane do zapadne, neka bude prinos što ćete prineti, dvadeset i pet hiljada lakata u širinu, a u dužinu kao koji drugi deo, od istočne strane do zapadne, i svetinja da bude usred njega.
- ⁹ Prinos koji ćete prineti Gospodu, neka bude od dvadeset i pet hiljada lakata u dužinu i od deset hiljada u širinu.
- ¹⁰ I taj će sveti prinos biti sveštenicima, sa severa dvadeset i pet hiljada lakata u dužinu, a sa zapada deset hiljada u širinu, i s istoka deset hiljada u širinu, a s juga dvadeset i pet hiljada u dužinu; i svetinja Gospodnja da bude usred njega.
- ¹¹ To će biti sveštenicima posvećenim izmedju sinova Sadokovih koji držaše šta sam

naredio da se drži i ne zadjoše kao drugi Leviti, kad zadjoše sinovi Izrailjevi.

12 Njihov će biti sveti prinos od zemlje, svetinja nad svetinjama, uz medje levitske.

13 A Leviti da imaju uz medje sveštenečke dvadeset i pet hiljada lakata u dužinu, i deset hiljada u širinu; sva dužina da bude dvadeset i pet hiljada, a širina deset hiljada.

14 A od toga ništa da ne prodaju ni promenjaju, ni da prenose prvina zemaljskih, jer je svetinja Gospodu.

15 A pet hiljada lakata što ostaje u širinu prema dvadeset i pet hiljada biće mesto posvećeno, za grad, za naselje, i za podgradja, i grad da bude usred njega.

16 A ovo da mu je mera: sa severne strane četiri hiljada i pet stotina lakata, i s južne strane četiri hiljada i pet stotina, i s istočne strane četiri hiljada i pet stotina, i sa zapadne strane četiri hiljada i pet stotina.

17 I podgradje će biti dvesta i pedeset lakata sa severa, i dvesta i pedeset s juga, i dvesta i pedeset s istoka, i dvesta i pedeset sa zapada.

18 A šta ostane u dužinu prema svetom prinosu, deset hiljada lakata na istok i deset hiljada na zapad, prema svetom prinosu, od toga dohodak neka bude hrana slugama gradskim.

19 A sluge koje će služiti gradu biće iz svih plemena Izrailjevih.

20 Sav ovaj prinos, dvadeset i pet hiljada lakata uz dvadeset i pet hiljada, četvrtast, prineće u prinos sveti za dostojanje gradu.

21 A šta ostane s obe strane svetom prinosu i dostojanju gradskom, prema dvadeset i pet hiljada lakata prinosa do medje istočne, i sa zapada prema dvadeset i pet hiljada lakata duž zapadne medje prema delovima, to da je kneževo; tako će sveti prinos i svetinja doma biti u sredi.

22 A od dostojanja levitskog i od dostojanja gradskog, usred onog što je kneževo, između medje Judine i medje Venijaminove, da je kneževo.

23 A ostala plemena biće: od istočne strane do zapadne strane Venijaminovo, jedno;

24 A uz medju Venijaminovu, od istočne strane do zapadne, Simeunovo, jedno;

25 A uz medju Simeunovu, od istočne strane do zapadne, Isaharovo, jedno;

26 A uz medju Isaharovu, od istočne strane do zapadne, Zavulonovo, jedno;

27 A uz medju Zavulonovu, od istočne strane do zapadne, Gadovo, jedno;

28 A uz medju Gadovu s južne strane, na jug, medja je od Tamara do vode Merive u Kadisu, duž potoka do velikog mora.

29 To je zemlja koju ćete žrebom razdeliti plemenima Izrailjevim u nasledstvo, i to su im delovi, govori Gospod Gospod.

30 A ovo su krajevi gradu: sa severne strane četiri hiljada i pet stotina lakata da bude mera;

31 A vrata gradska da se nazovu imenima plemena Izrailjevih, troja vrata sa severa: jedna vrata Ruvimova, jedna vrata Judina, jedna vrata Levijeva;

32 I s istočne strane četiri hiljada i pet stotina lakata, i troja vrata: jedna vrata Josifova, jedna vrata Venijaminova, jedna vrata Danova;

33 I s južne strane četiri hiljada i pet stotina lakata da bude mera, i troja vrata: jedna vrata Simeunova, jedna vrata Isaharova, jedna vrata Zavulonova;

34 Sa zapadne strane četiri hiljada i pet stotina lakata, i troja vrata: jedna vrata Gadova, jedna vrata Asirova, jedna vrata Neftalimova.

35 Unaokolo će biti osamnaest hiljada lakata, a ime će gradu od tog dana biti: Gospod je tu.

For other languages please go to www.wordproject.org